MEKA ERGENEKON DESTANI

CİLT 3: Turan İmparatorluğu

Hazırlayan: DGC36

MEKA ERGENEKON
CİLT 3

PROLOG:

Bilinmeyen Bir Dünya

Tarkan, Ergenekon Vadisi'nden dışarı açılan dar geçitten adımını attığında, karşısında uçsuz bucaksız, yabancı bir deniz gibi yayılan dünya belirdi. Efsaneler, sonsuz yeşil çayırları ve güneşin altında parıldayan nehirleri anlatıyordu. Ancak Tarkan'ın gözlerine çarpan manzara, bu anlatılanların hiçbirine benzemiyordu. Onun yerine, ufka kadar uzanan çorak bir arazi ve unutulmuş şehirlerin paslanmış metal iskeletleri göğe doğru kemikli parmaklar gibi uzanıyordu.

Hava, çürümenin keskin kokusuyla ağırlaşmıştı ve rüzgâr, terkedilmiş makinelerin uzaklardan gelen boğuk çığlıklarını taşıyordu. Aşina boyu, Tarkan'ın peşinden ilerliyor, yüzlerinde hayret ve inançsızlığın izleri bir arada duruyordu. Nesiller boyu süren yalnızlığın ardından dış dünya, onlara gerçek dışı ve yabancı görünüyordu; bu yeni gerçeklik, özlemle anlatılan hikâyelerine acı bir tezat oluşturuyordu.

Tarkan, o anın büyüklüğünü tüm varlığıyla hissediyordu; halkını bu bilinmez diyarlara götürmenin ağır sorumluluğu omuzlarına çökmüştü. Henüz deli kanlı biriydi; daha çok avcı ve iz sürücüydü, ama yazgı onu liderlik yükünü taşımaya mecbur bırakmıştı. Zihninde cevaplardan çok, durmaksızın dolanan sorular vardı. Nereye gideceklerdi? Bu çorak topraklarda yiyecek ve barınak nasıl bulunacaktı?

Tarkan, gözlerini ufka dikerken yüreği belirsizliğin ağırlığıyla çarpıyordu. Ergenekon'dan çıkışlarında ona yol gösteren yapay zekâ Asena'ya döndü. Asena, uyandırıldığı demirhaneye bağlıydı; ancak Tarkan, onun holografik bir kurt şeklinde yanında olmasını sağlayan taşınabilir bir ünite yapmıştı. Asena'nın parıldayan gözleri, bu kimsesiz dünyada Tarkan'a huzur veriyordu.

"Asena," dedi Tarkan, sesi kararsızlıkla titreyerek, "şimdi ne yapacağız, hangi yöne gideceğiz?„

Asena'nın dijital silueti, ürpertici bir sükûnet içinde hafifçe titredi. "Ergenekon'un dışındaki dünya artık eskisi gibi değil. Dikkatle ilerlemeli, müttefikler bulmalı ve kaynak aramalıyız. Artık tutsak değiliz, fakat güvende de değiliz.„

Tarkan, Asena'nın sözlerini derin bir sessizlikle içine sindirdi. Omuzlarına çöken sorumluluğun ağırlığını iyice hissetti. Aşina halkının bakışları, onun içindeki tereddütleri yansıtıyordu. Şüphelerine rağmen, onların kendisine ihtiyaç duyduğunu anladı. Sesi hafifçe titreyerek konuştu: "Bir yol bulmalıyız... Yiyecek ve su temin edip, barınacak bir yer bulmalıyız.„

Tarkan'ın tereddüdü karşısında derin bir sessizlik hüküm sürdü, Aşina halkı ondan daha fazlasını bekliyordu. "Birlikte," dedi, içinde kalan tüm cesareti toplayarak, "bu yeni dünyayı keşfedeceğiz. Yurt tutacak bir yer bulacağız ve hayatta kalacağız."

Tarkan'ın sözleri, herkesten çok kendisi içindi; içine işleyen korkuyu bastırmak için tekrarladığı bir dua gibiydi. Bilinmeze doğru adım atarken, arkasına kısa bir an için baktı, sonra kararlılıkla yola devam etti. Aşina halkı, tereddütlü adımlarla da olsa Tarkan'ın azmine güvenerek onu takip etti.

Her adımda, Tarkan'ın zihninde şüpheleri dolanıyordu. Çorak topraklar sonsuzmuş gibi görünüyordu ve içinde barındırdığı tehlikeler bilinmezdi. Yine de yürürken, halkının vadide gösterdiği gücü, aştıkları zorlukları hatırladı. O anda, tüm cevapları bilmesi gerekmediğini fark etti. Sadece umuda sarılmalı, Tengri'ye olan inancıyla halkını ileriye taşımalıydı. Birlikte bir yol bulacaklarına güvenmesi yeterliydi.

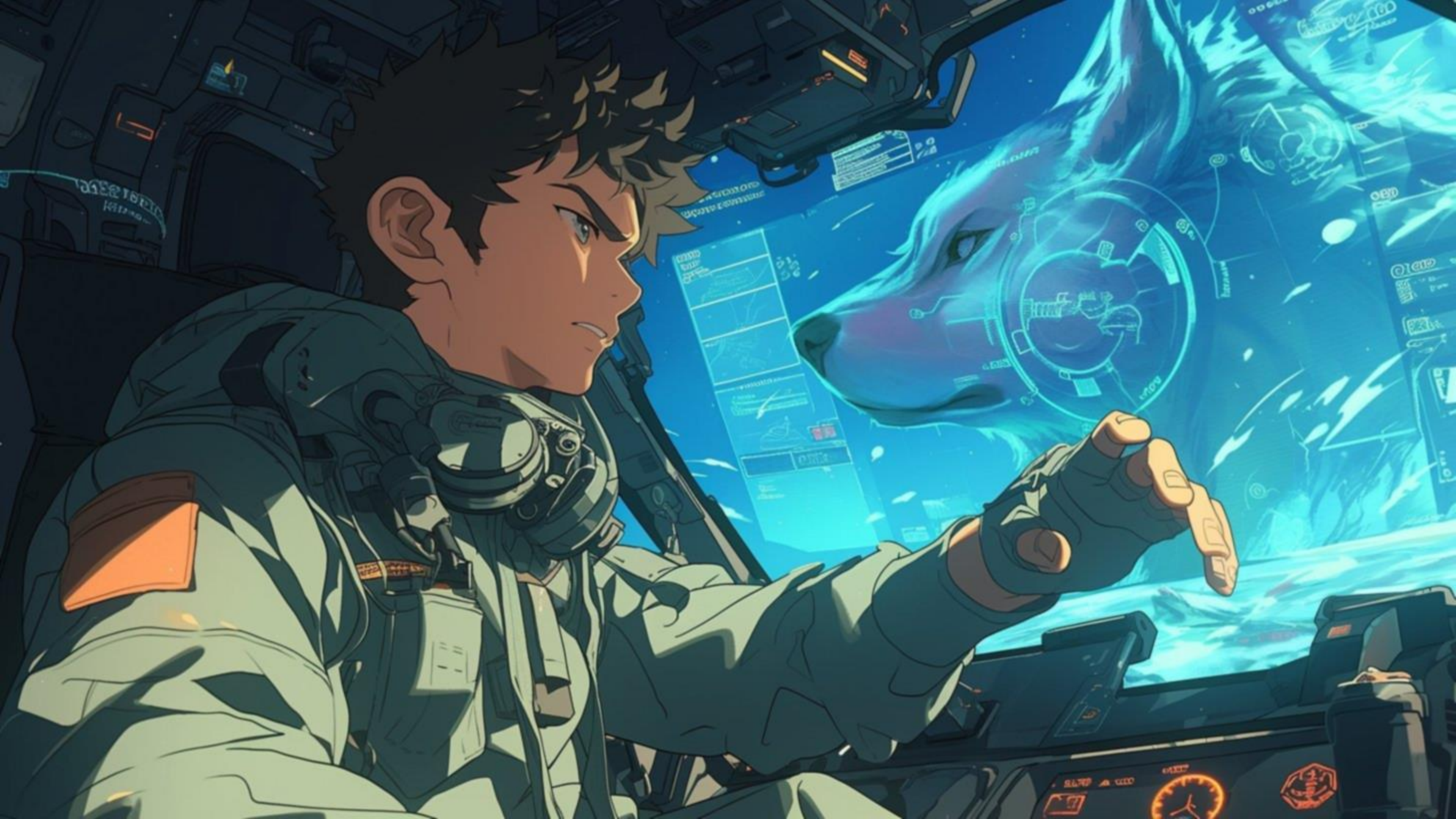

103

PERDE 1:

Çorak Diyarlarda Kaderin Çağrısı

Şafak sökerken, Aşina boyu yeni bir çağın eşiğinde duruyordu. Silüetleri, ilk ışıkla birlikte şekillenmiş, umut dolu kervan, bu ıssız manzaranın içinde ağır ağır ilerliyordu. Bir zamanlar efsanelerde anlatılan canlı hayatın aksine, önlerinde toz ve çürümenin hâkim olduğu acımasız bir dünya uzanıyordu. Rüzgâr, çoktan unutulmuş bir dünyanın sırlarını fısıldıyordu.

Genç ve tecrübesiz olan Tarkan, yaşını aşan bir sükûnetle önderlik ediyordu. Gözlerini ufka dikmiş, yaşamın izlerini arıyordu. Yeşillikler onların hakkı olmalıydı; fakat Tarkan'ın karşısına sadece yok olmuş medeniyetin çürüyen kalıntıları çıkıyordu. Dokunur dokunmaz dağılan yapılar ve çoktan susmuş makineler bu yeni dünyanın yalnızlığına tanıklık ediyordu.

Aşina boyunun yolculuğu türlü zorluklarla doluydu. Su, hayatta kalmanın en kıymetli hazinesi haline gelmişti ve adeta yaşamın bedeli olmuştu. Yiyecek ise çok daha nadirdi; toprak, ancak sert kökler ve kurumuş bitkiler verebiliyordu. Barınak ise bir hayalden ibaretti; harabeler, gündüzün kavurucu güneşi ve gecenin keskin soğuğuna karşı neredeyse hiç koruma sağlamıyordu.

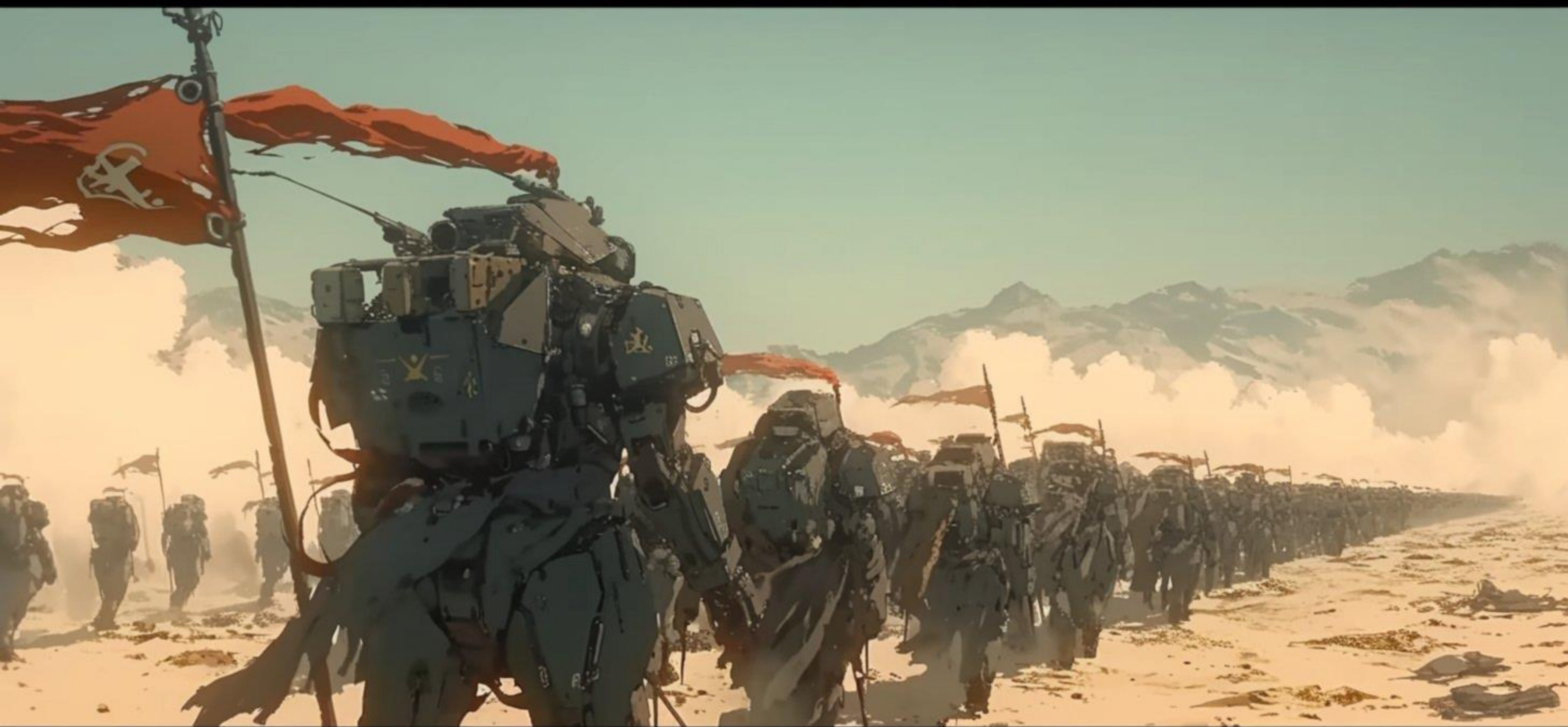
Yine de bu yokluğun ortasında bir direniş kıvılcımı parlıyordu. Atalarının mirasıyla güç bulan Tarkan, umutsuzluğa teslim olmayı reddediyordu. Halkını harabelerde keşfe çıkararak, bozulmamış yiyecek stoklarını ve molozların altında saklı kalmış gizli su kaynaklarını bulmaya yönlendirdi. Eski binaların enkazından barınaklar inşa ettiler ve bu çorak toprakların ortasında bir yuva görüntüsü oluşturdular.

Aşina boyunun en değerli gücü, ruhlarındaki sarsılmaz inançtı. Bir araya gelip, eski zamanlardan hikâyeler anlatarak üzerlerine çöken karanlığı savuruyor, hiç var olmaması gereken anlarda bile neşe buluyorlardı. Bir zamanlar hayat dolu olan bu harabelerde, çocukları kırık betonları büyük kalelere, atılmış metal çubukları ise ellerinde kudretli kılıçlara dönüştürerek oyun oynuyordu.

Tarkan, sessiz ama tetikte, onları izliyordu; kararlılığı, ayaklarının altındaki toprak kadar sağlamdı. Yolun uzun ve tehlikelerle dolu olduğunu biliyordu, fakat bir şeyden emindi – Aşina boyu daha önce nice zorluklarla yüzleşmişti, Ergenekon'un çetin sınavlarını nasıl aştılarsa, önlerindeki engelleri de aynı şekilde aşacaklardı.

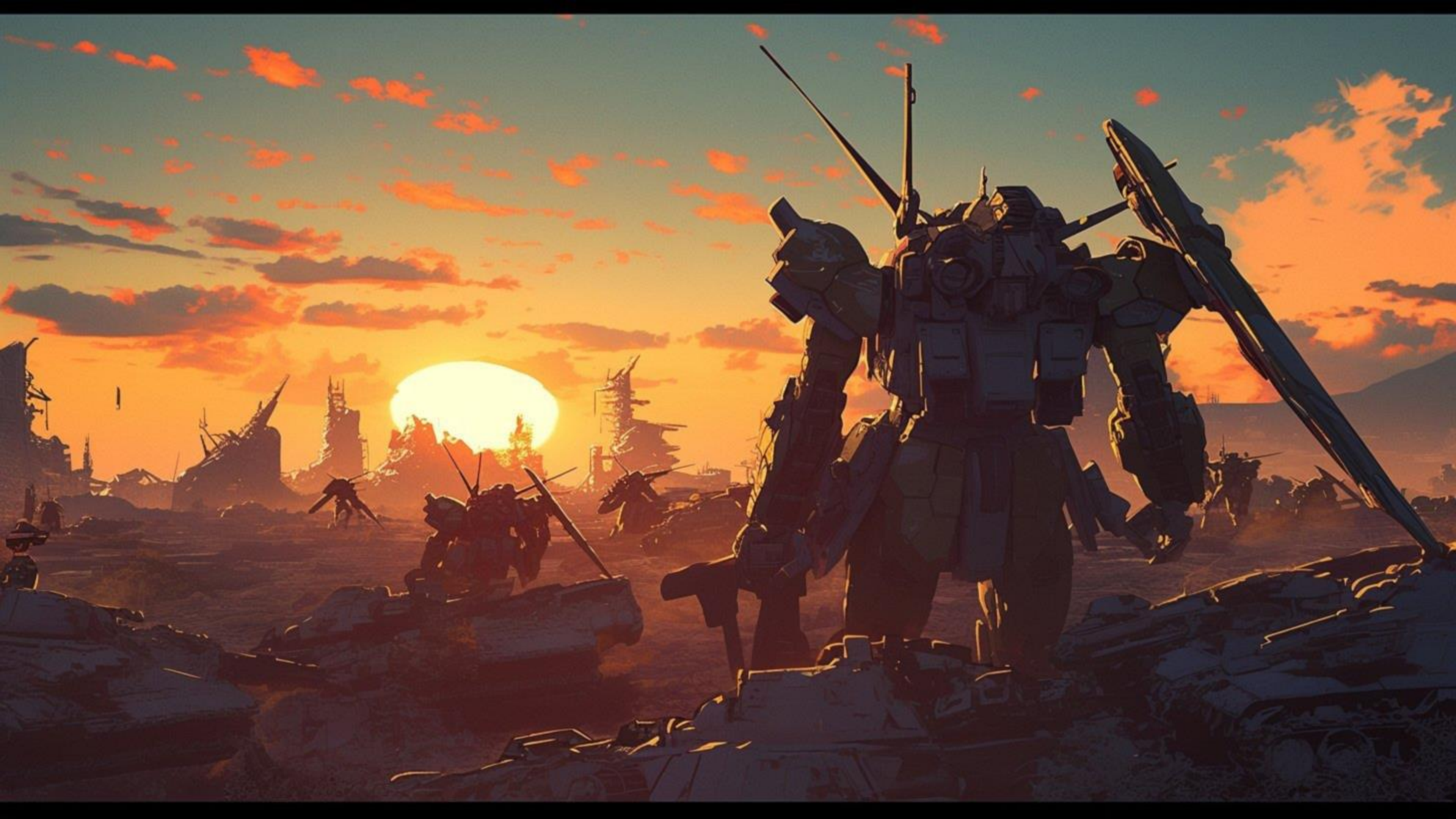
Şimdilik, her ne kadar sert ve acımasız olsa da, bu çorak topraklarda bir karşılık bulmuşlardı. Burası, efsanelerdeki cennet değildi, ama bir başlangıçtı; yeniden inşa etmek ve umut etmek için bir yerdi. Tarkan için ise, umut, geleceğin filizleneceği tohumdu.

SARVHAN - Yemen Türküsü
(Epic Orchestral Version)

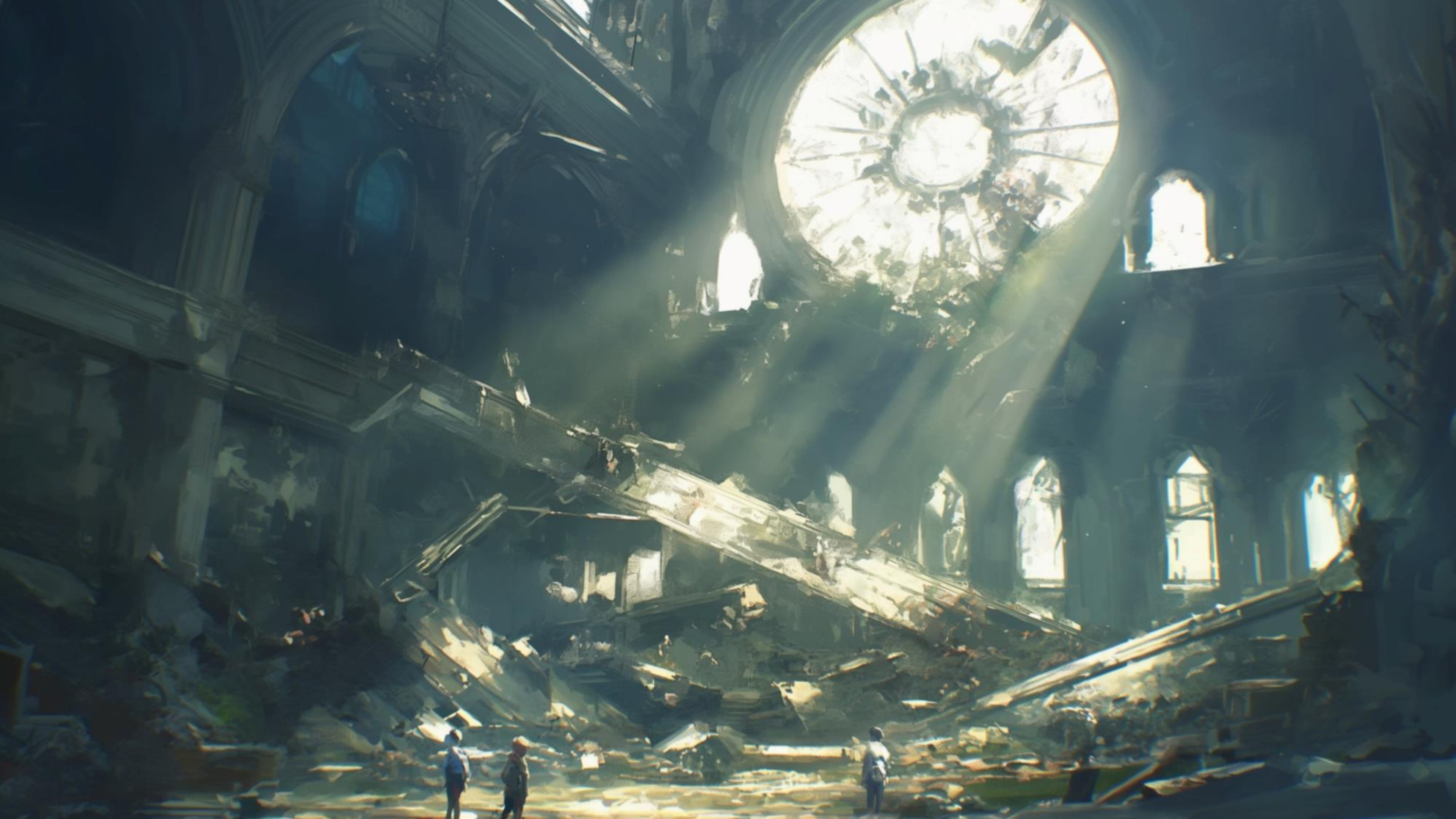

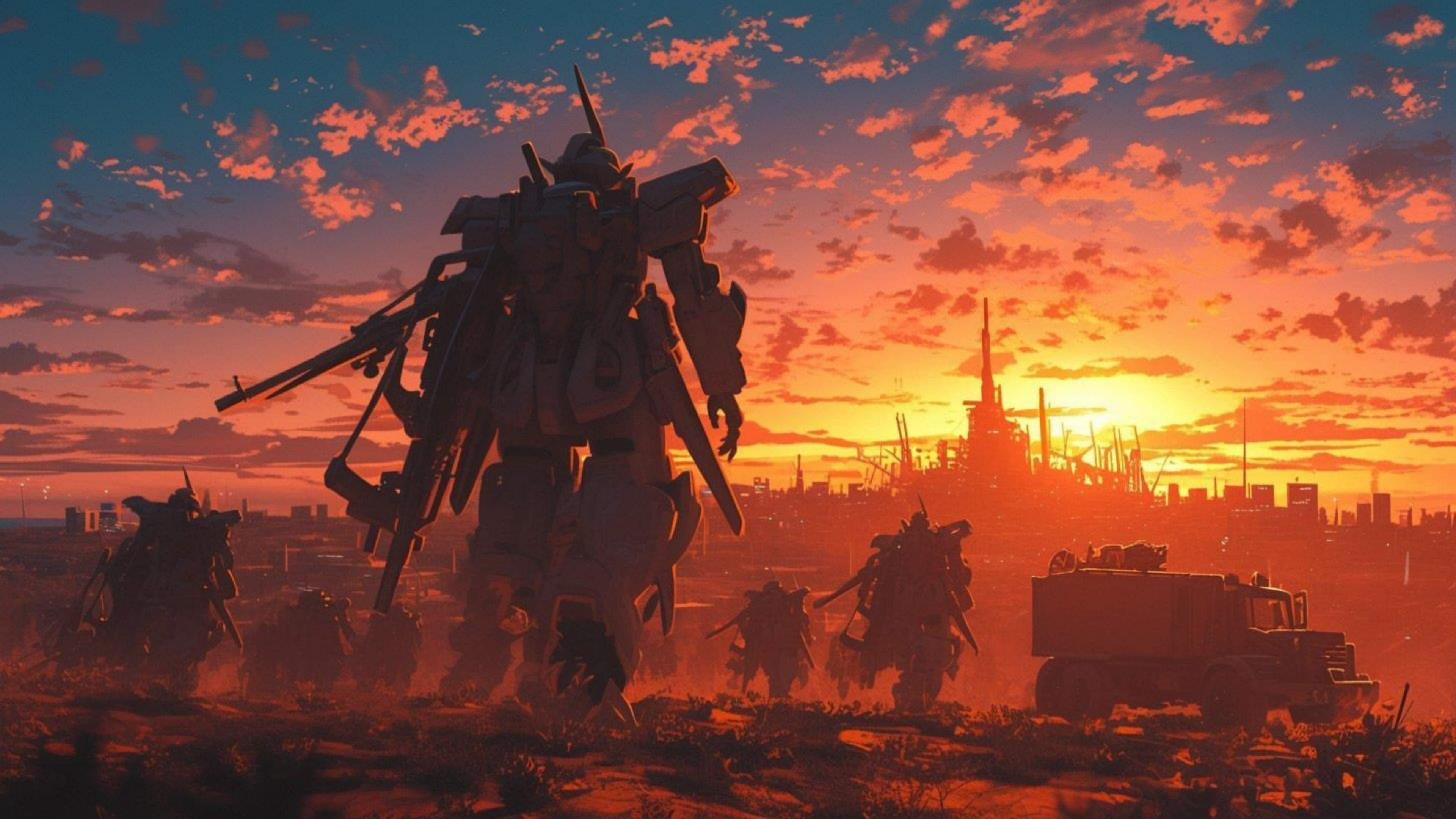

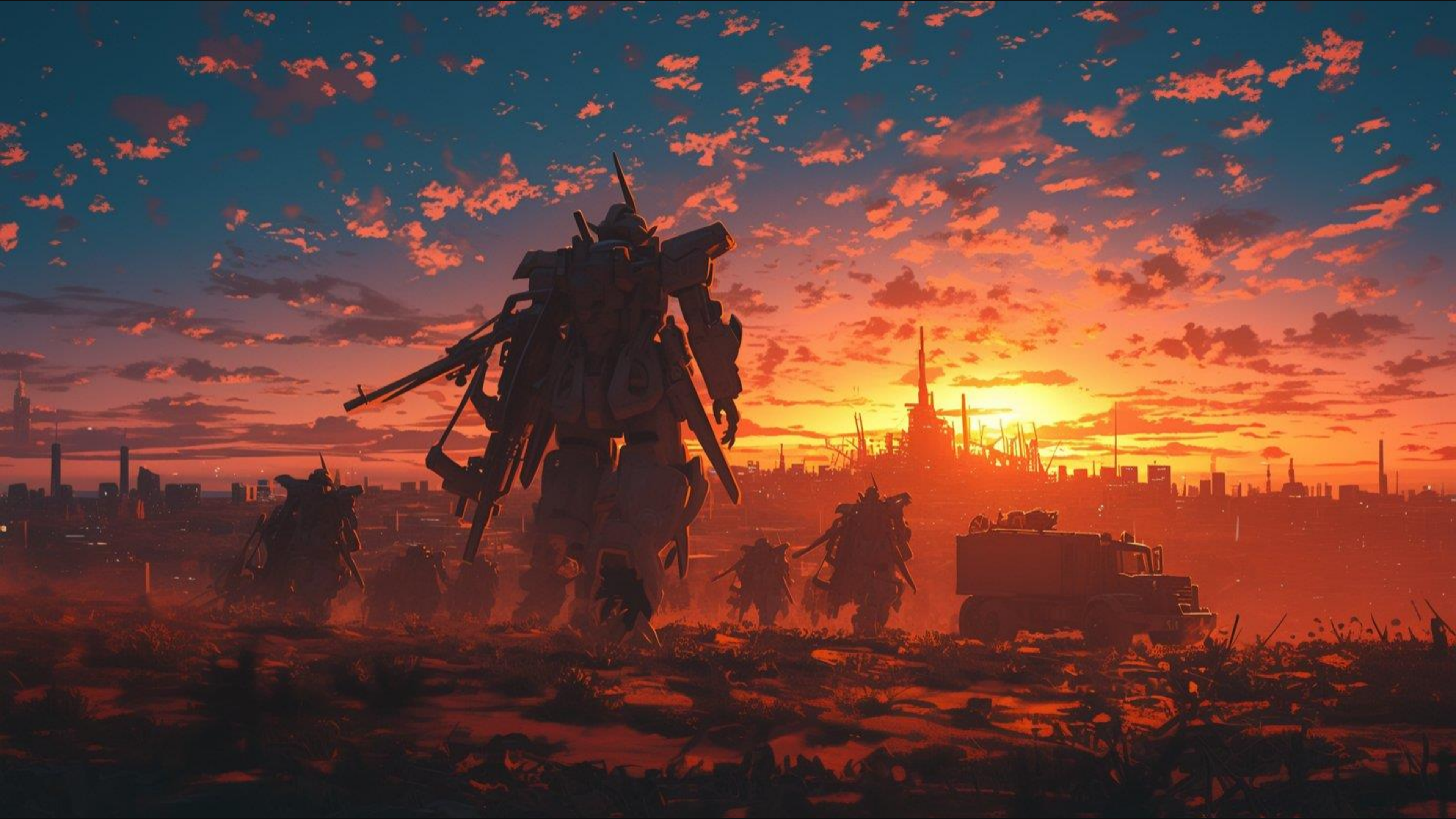

PERDE 2:

Önderliğin Yükü

Çorak toprakların kalbinde, eski savaşların izleriyle çizilmiş bir gökyüzünün altında, Tarkan tek başına duruyordu. Liderliğin ağırlığı omuzlarına çökmüştü; her yaptığı seçim, halkının kaderini dokuyan bir iplik gibi hayatlarına işleniyordu. Aşina boyu ona bakıyordu; gözlerinde saygı ile beklentinin karışımı vardı ve hayatta kalmaları onun ellerindeydi.

Önderliğin gölgesi, her an Tarkan'ın üzerinde dolaşıyor, fısıltıları zihninde sürekli yankılanıyordu. Üstlendiği görevin büyüklüğüyle mücadele ediyor; onun bilgeliği ve cesaretine bağlı olan hayatların ağırlığını omuzlarında hissediyordu. Şüphe, gece vakti sinsice yaklaşan bir hırsız gibi düşüncelerine süzülüyor, güven anlarını çalıyor ve ardında sorular bırakıyordu.

Yine de bu belirsizlik deryasında, Tarkan'ın kararlılığı, atalarının kanla yoğrulmuş isyanlarından ve onların hayatta kalma mücadelesinden şekilleniyordu. İmkânsız bir savaşa karşı direnen atalarının hikâyelerinden güç alıyordu; fedakârlıkları zamanla unutulmuş olsa da, Ergenekon Protokolü, onların hayatta kalma iradesinin bir sembolüydü. Her kararında, hayatta kalma ipliklerinin güçlendiğini, direnişten dokunan bir örtünün şekil aldığını hissediyordu.

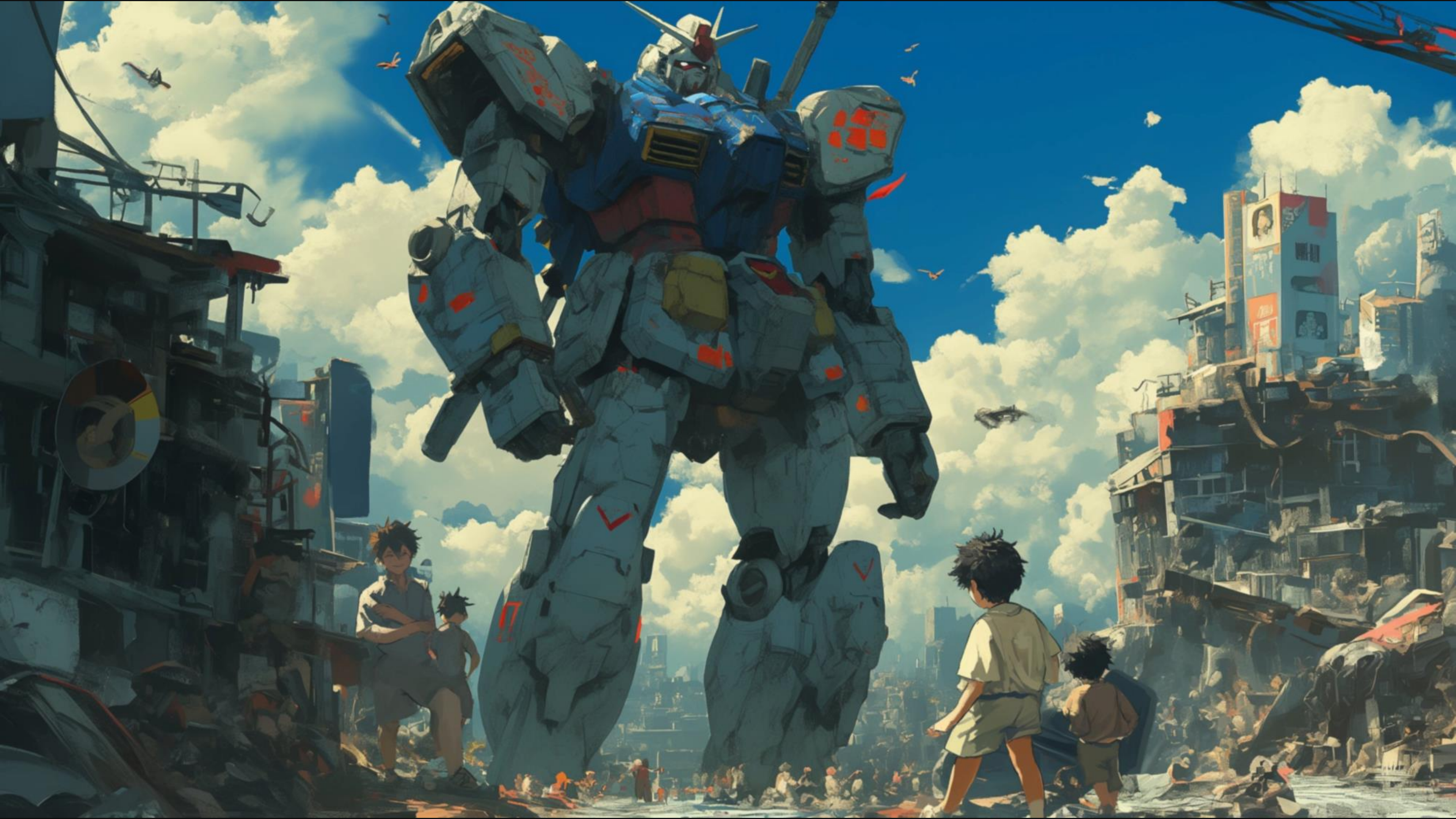
İlk yurt köylerinin kurulduğu yere yapılan yolculuk, Tarkan'ın önderliğinin bir kanıtıydı. O, Aşina boyunu zorlu ve tehlikeli arazilerden geçirerek bir zamanlar var olan dünyanın kalıntıları arasında yön veriyordu. Yolculukları sırasında hayatta kalmaya çalışan, başka boylardan kalan insanlarla karşılaştılar. Tarkan, dostluk eli uzatarak diplomasiyle gelecekteki ittifakların tohumlarını ekiyordu.

Köy için seçilen yer, bereket vaadiyle dolu, korunaklı bir vadiydi. Aşina boyu burada inşaya başladı; yurtları, taşlarla kaplı bu alanda çiçek açarcasına yükseliyordu. Tarkan, halkıyla birlikte çalışıyor, elleri herkesinki kadar nasırlı, ruhu ise ortak emekle güçleniyordu.

Köy şekillendikçe, topluluk ruhu da güçleniyordu. Aşina boyu, birliğin içinde kuvvet buluyor; ortak iradeleri, etraflarını saran yokluğa karşı bir siper haline geliyordu. Bir zamanlar Tarkan için bir yük olan önderlik, şimdi onları ileriye götüren bir ışık olmuştu.

Sessiz anlarda, yıldızlar gecenin örtüsünü delip geçerken, Tarkan düşüncelere dalıyordu. Önderliğin yükü hâlâ onunla, daima yanında olsa da artık bu yükten korkmuyordu. Şimdi anlıyordu ki önderlik, tüm cevaplara sahip olmakla değil, o cevapları arama cesaretine sahip olmakla, bilinmeyenle yüzleşme gücüyle ve merhametle yol gösterme bilgeliğiyle ilgiliydi.

Yurt köyü, onların direncinin bir simgesi olarak, Tarkan'ın tereddütten kararlılığa uzanan yolculuğunun bir kanıtı gibi duruyordu. Kaosun ortasında oyulmuş bu küçük sığınakta, Aşina boyu yeniden hayal kurmaya başlıyordu; umutları, genç önderlerinin kaderiyle iç içe geçiyordu.

PERDE 3:

Parçalanmış Miras

Yeni yurtlarının bağrında doğan Aşina boyu, zihinlerini boğan ve geçmişlerini örten esrarengiz bir sisin içinde kalmıştır. Bir zamanlar parlak ve yol gösterici olan Ergenekon destanları, şimdi bu sisin derinliklerinde kayboluyor, Aşina halkını kadim miraslarının özünü bulmak için belirsizliğe sürüklüyordu.

Sislerin arasında, Aşina halkı, çoktan unutulmuş fakat tam anlamıyla kaybolmamış bir çağın kadim kalıntılarına rastladı. Bu kalıntılar, derin bir uykuda olsalar da, içlerinde hâlâ büyük bir güç ve gizem barındırıyorlardı. O an, Tarkan'ın soyunun koruyucusu olan Asena, bu kadim makinelerin fısıltılarına kulak verdi. Asena, eski çağların bu suskun devleriyle sessiz bir bağ kurarak, onların gizli sırlarını çözmeye başladı.

Asena, kadim makinelerle bağ kurduğunda, bir veri seli patlak verdi; dünyanın parçalanmış geçmişi, sislerin arasından adeta yankılanarak açığa çıktı. Her bilgi, devasa bir bulmacanın kayıp parçası gibi yerine oturuyor, her yeni bağlamada tarih yeniden canlanıyordu. Aşina halkının kadim mirası, her bir bilgiyle daha da netleşiyor, geçmişin sisleri dağılmaya başlıyordu.

Bu büyük uyanışa öncülük eden Tarkan, ekranlardan yayılan ışıklar altında, bir zamanlar yıldızlara ulaşan ama kibirleriyle yok olan imparatorlukların destanlarını izliyordu. Bu topraklarda hüküm sürmüş uygarlıkların zaferleri ve çöküşleri, Tarkan'ın gözleri önünde parça parça bir araya geliyordu; medeniyetlerin şanlı yükselişi kadar, gururlarının onları nasıl alaşağı ettiğini izlemek, ona derin bir sorumluluk yüklemekteydi.

Bu yeni bilginin yükü, Aşina halkının omuzlarına ağır bir gölge gibi çökmüştü. Eski kayıtlar, karanlık olayları birer birer açığa vuruyordu: Urartu'nun işlediği vahşetler, Karabağ Hanlığı'nın bağrında açılan derin yaralar ve ufukta beliren savaş ağalarının, onların son umutlarını bile karartacak kadar büyük bir tehdit oluşturduğu gün gibi ortadaydı.

Tarkan'ın yüreği, bir zamanlar keşfin coşkusuyla dolup taşarken, şimdi bu yeni bilginin karanlık gölgeleriyle boğuşuyordu. Kayıtlarda yazılı olan zulüm ve karmaşa, içinde fırtınalar koparıyor, adalet için duyduğu özlemi körüklüyordu. O an, Aşina halkının sadece hayatta kalmasının yetmeyeceğini anladı; onlar, zulmün hüküm sürdüğü bu dünyada, düzenin ve umudun sarsılmaz bir ışığı olmalıydılar.

Asena'nın rehberliğinde, Tarkan, dağılmış Türk boylarının kalıntılarıyla ittifaklar kurmak üzere yola koyuldu. Onlara kültür, dil ve ortak tarih üzerinden seslenerek, içlerinde yanan güvenlik ve adalet özlemini harekete geçirdi. Bir araya gelen bu boylar, birlik ve güç üzerine kurulu yeni bir destan yazmaya başladılar.

Birçok zorlukla karşı karşıya kaldılar; haydut yapay zekâlar ve savaş ağaları yollarını kesiyordu. Ancak her zaferle birlikte, Tarkan'ın destanı büyüdü ve Aşina Kağanlığı'nın temelleri atıldı. Adalet ve liyakate dayalı yönetimi, müttefiklerinin sadakatini ve güvenini kazanmasını sağladı, ve birlikte, düzensizliğin karşısında sarsılmaz bir şekilde durdular.

Tarkan, dijital arşivlerin derinliklerine daldıkça, yaşamı adeta bu verilerle iç içe geçiyordu. Her anını, tarihin parçalarını bir araya getirmeye ve Asena ile istişare etmeye adıyordu. Urartu'nun tehdidi gölgesini hissettiriyordu, ancak Tarkan kararlılığını yitirmedi; bakışları daima Turan İmparatorluğu'nun geleceğine kilitlenmişti.

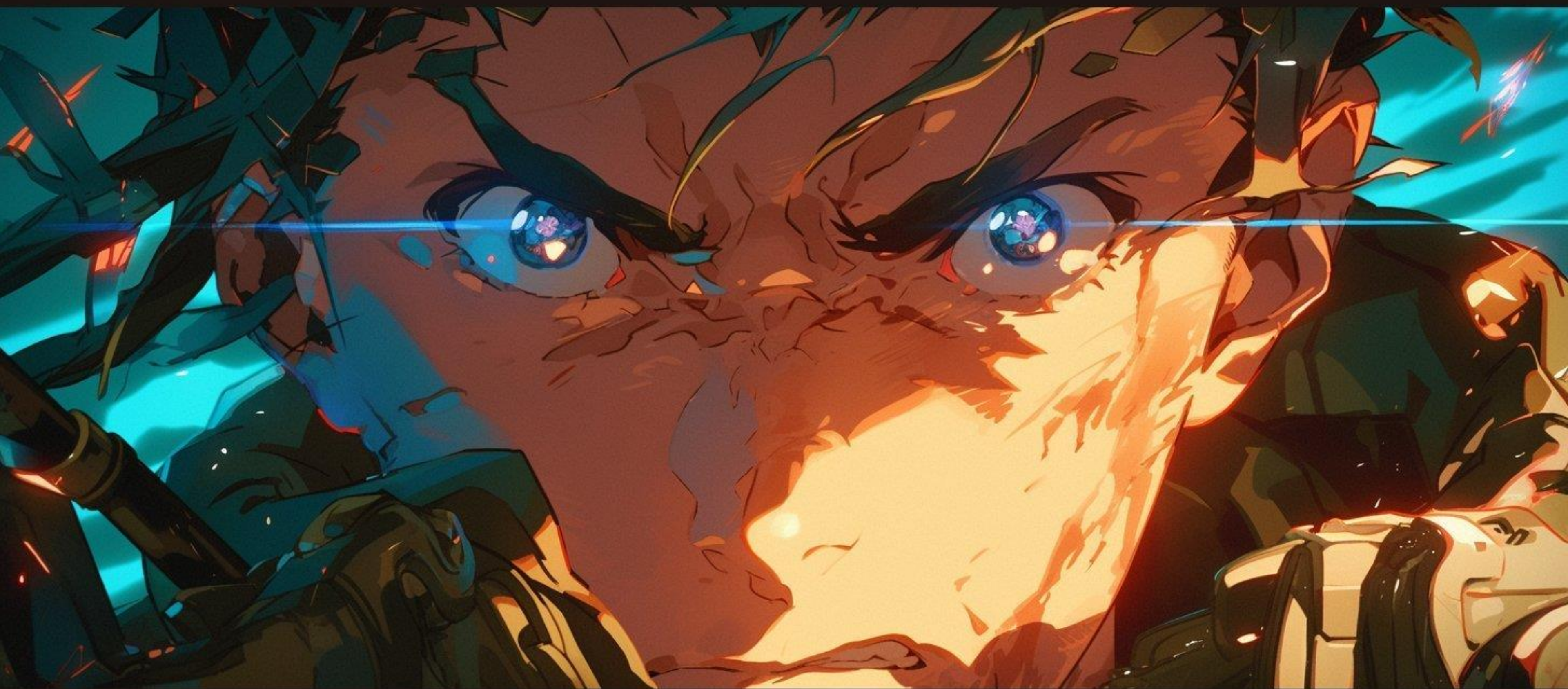

Kam Ata - Kamlama

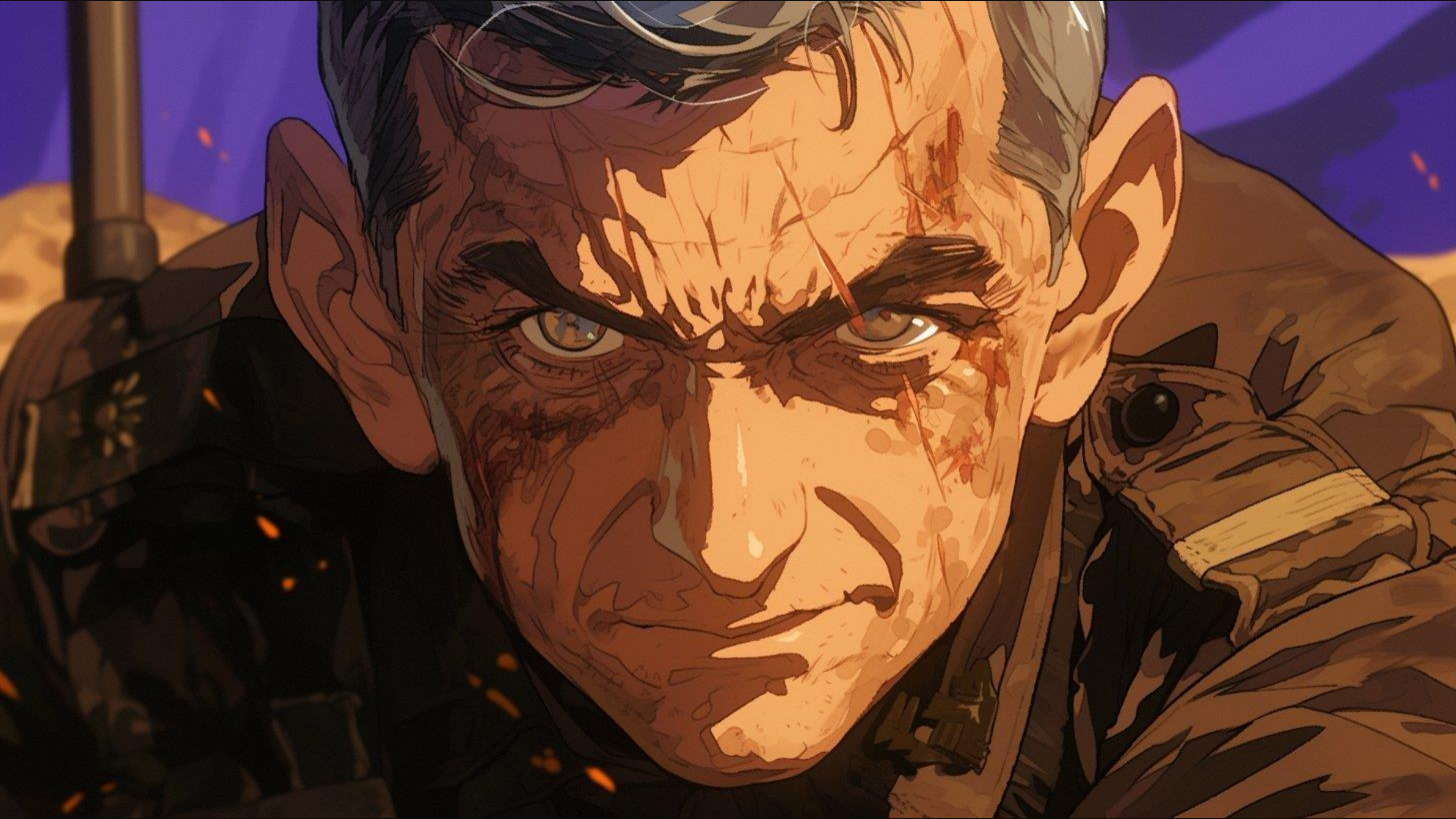

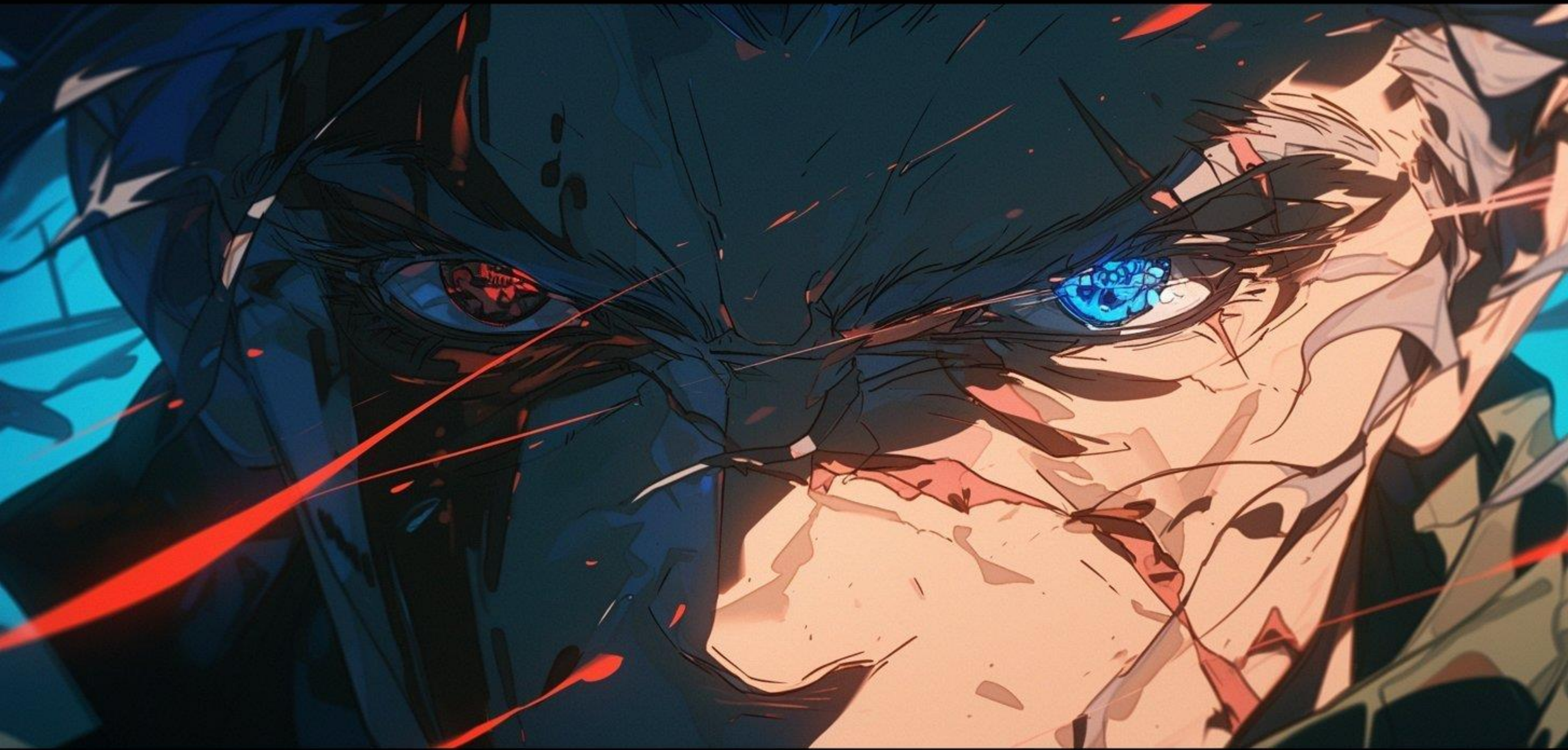

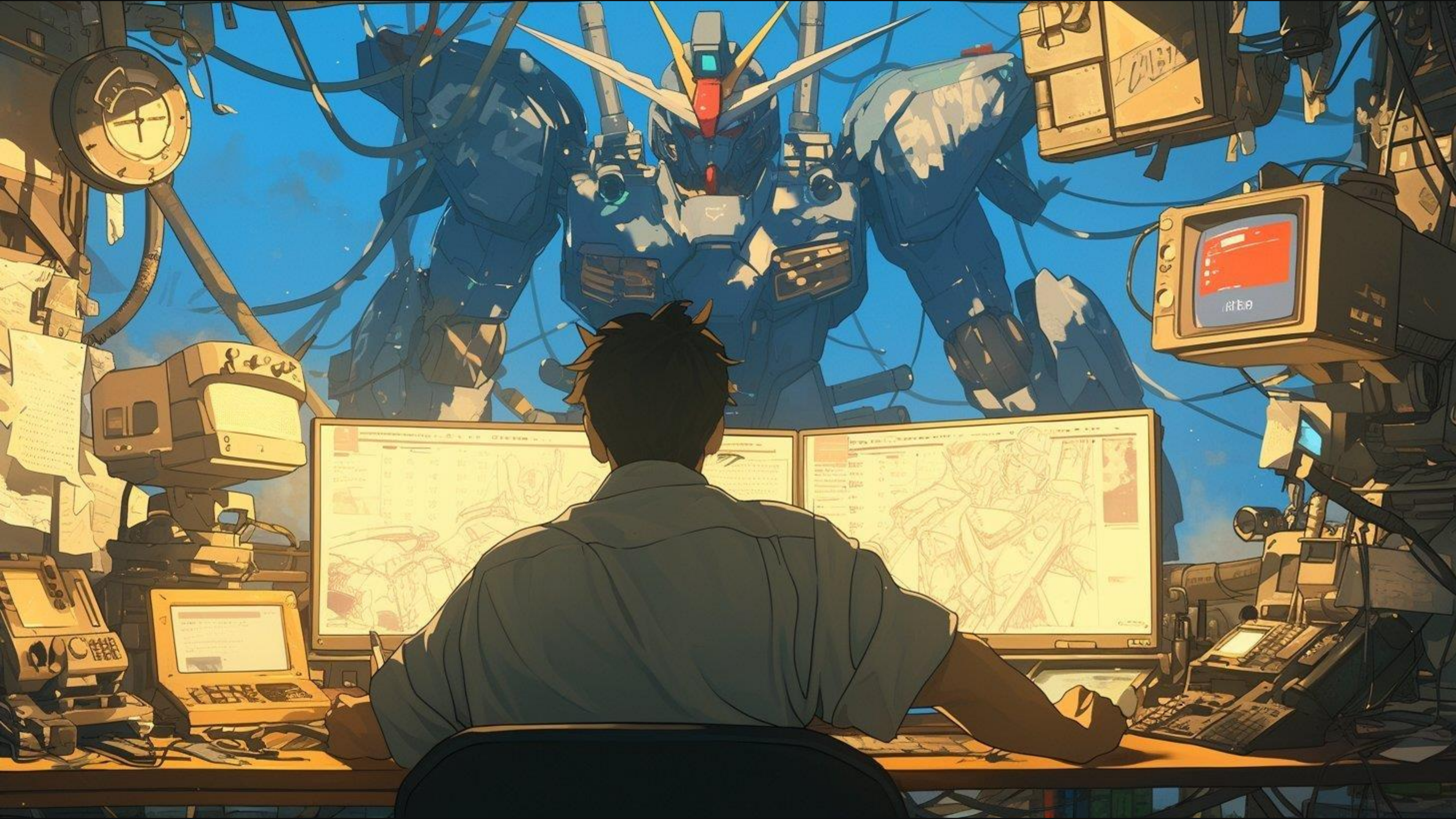

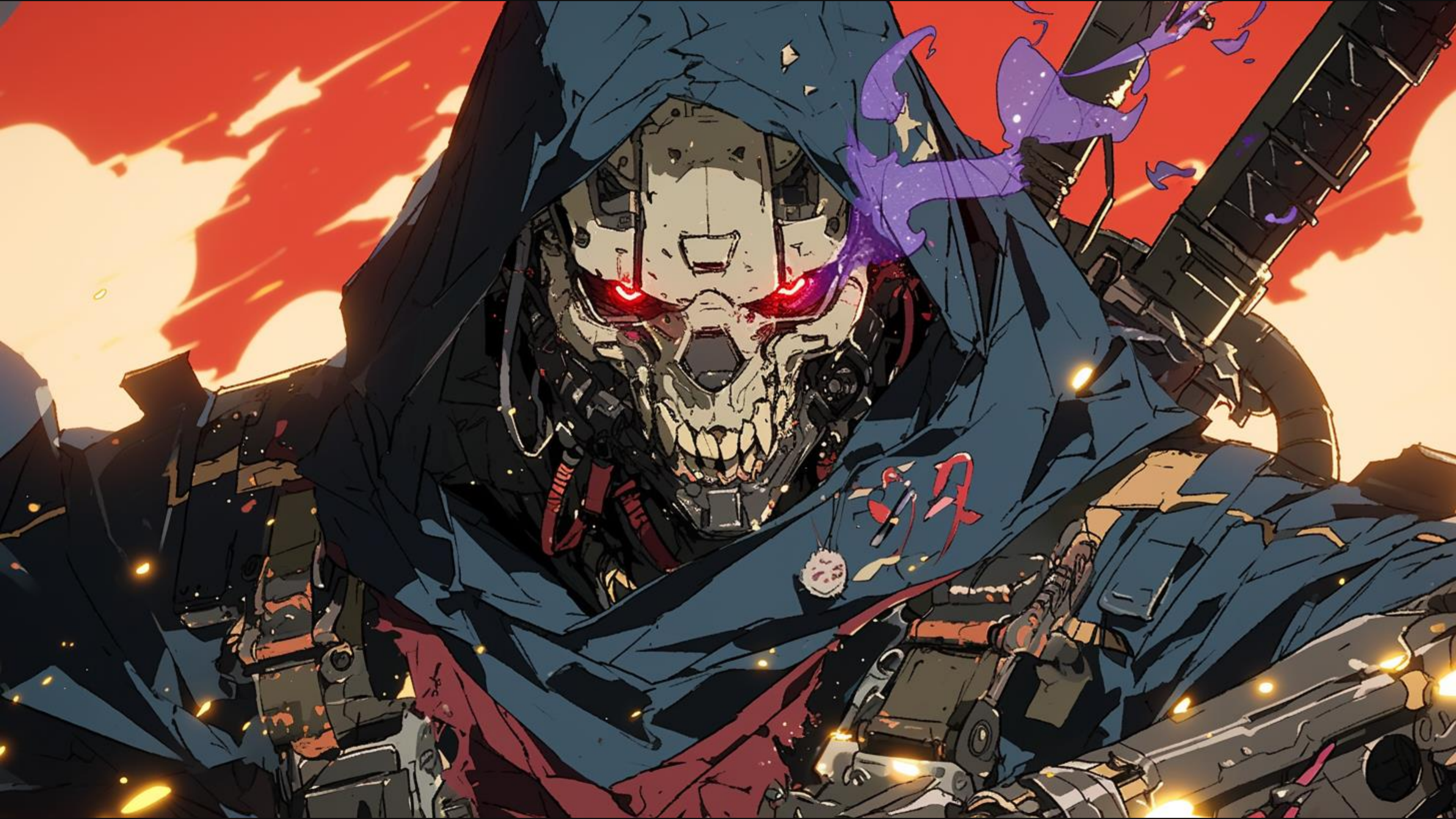

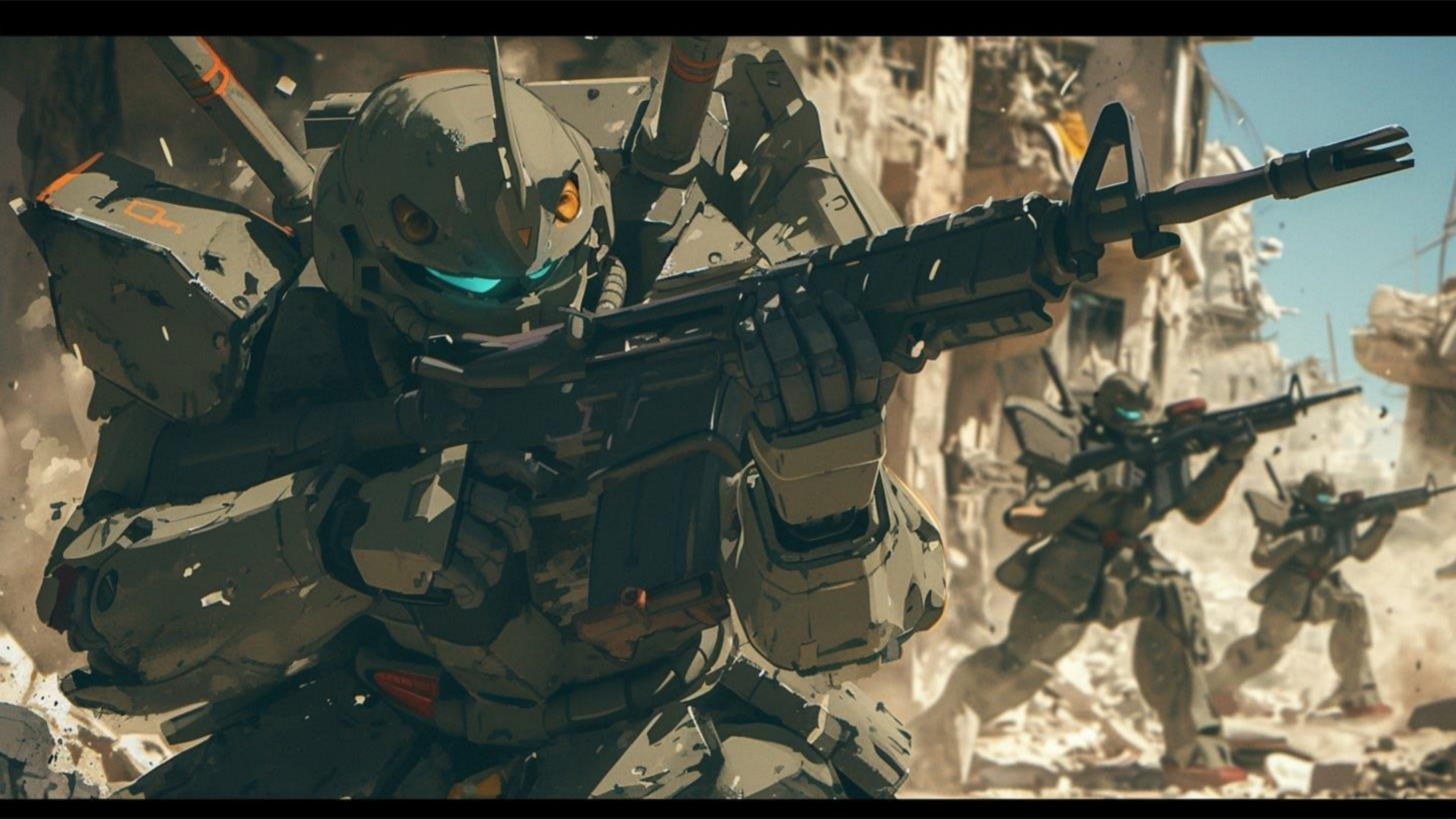

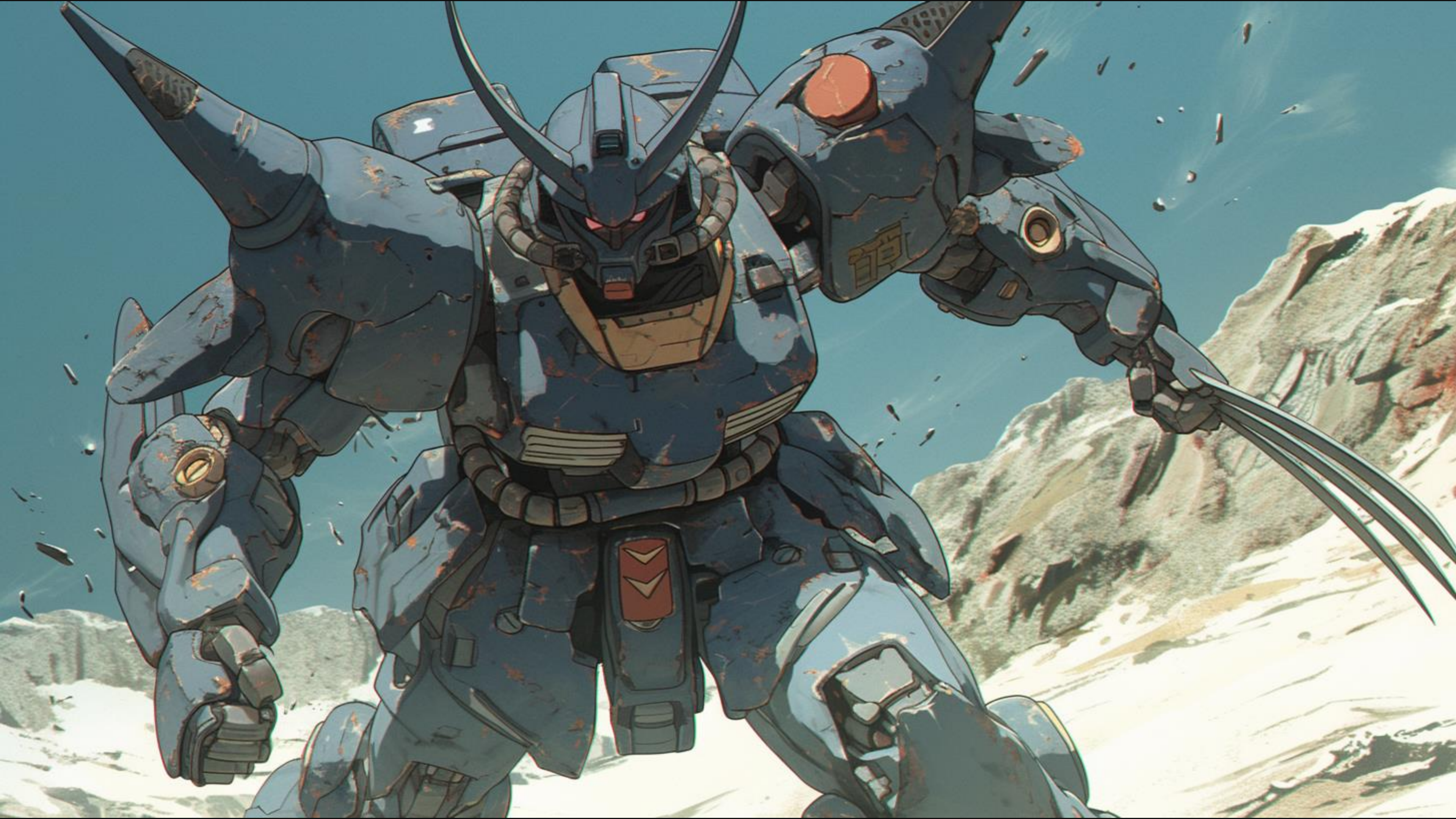

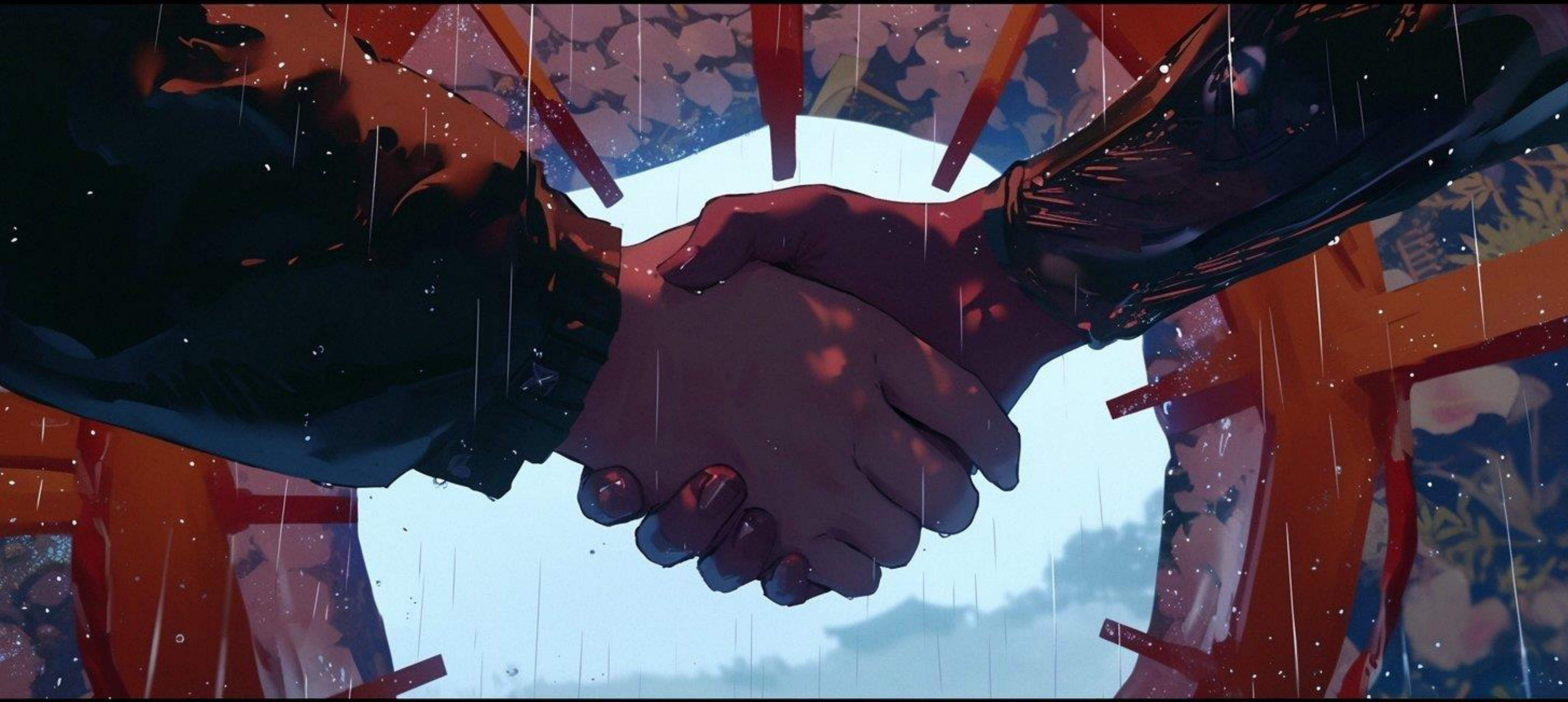

G

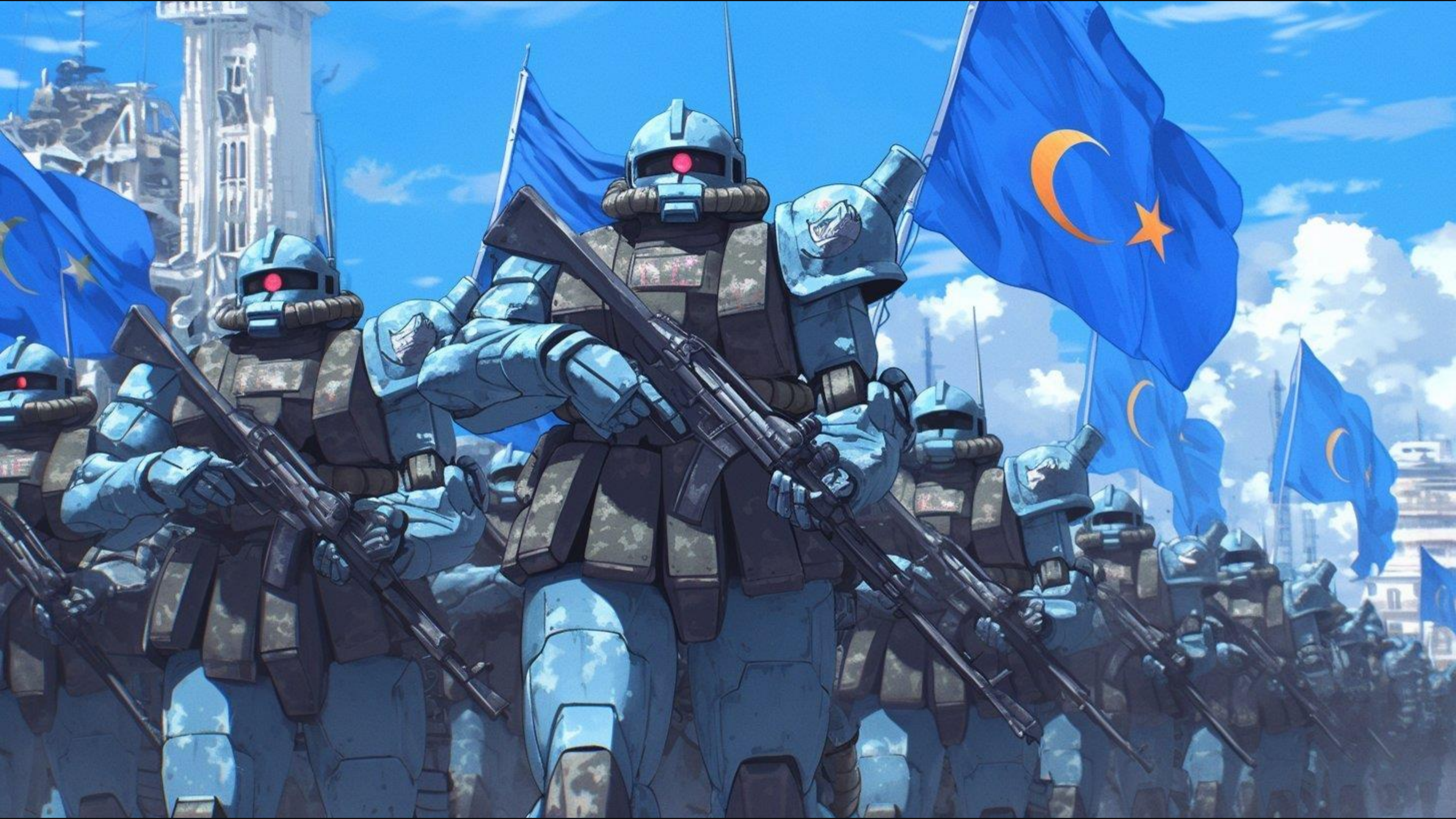

PERDE 4:

Urartu'nun Gölgesi – Karabağ Mücadelesi

Çorak toprakların kalbinde, Karabağ Hanlığı tarih kokan kadim bir diyar olarak dimdik ayakta duruyordu. Halkı, bir zamanlar canlı ve güçlü olan kültürlerinin kalıntılarına sımsıkı tutunmuştu. Ancak, savaş ağası Urartu'nun yönetimi altında, bu topraklar artık güçlü batılı savaş ağalarının bir uydusu haline gelmişti. Yıllardır süren işgalin boyunduruğunda Karabağ'ın özgürlük çığlıkları, on yıllar boyunca yankılanmış ancak cevapsız kalmıştı.

Aşina Kağanlığı'nın lideri Tarkan, gözlerini bu zorluklarla kuşatılmış diyara dikmişti; amacı, Urartu'nun demir pençesinden Karabağ'ı geri almaktı. Urartu'nun müttefiki olan Kiev Rusları, adalet ve medeniyeti yeniden kurma yolunda Tarkan ile aynı hedefi paylaşıyorlardı. Bu yüzden müdahalede bulunmayarak, Tarkan'ın onurlu mücadelesine sessizce destek veriyorlardı.

Tarkan, zulme karşı ortak bir amaç ve minnet duygusuyla Kiev Rusları ile bir ittifak kurdu. Birlikte, savaş ağalarının hükmüne karşı durabilecek güçlü ve caydırıcı bir güç oldular.

Tarkan'ın komutasındaki Aşina boyu, Karabağ Hanlığı'nın işgal altındaki topraklarında zafer rüzgârları estiriyor; tek bir amaçları vardı: yıkıma yol açmadan özgürlük sağlamak. Toprakları parça parça geri alıyor, hak sahiplerine iade ediyor ve bitmek bilmeyen bir savaşı körüklememek için, sivil yaşamın kalbi olan merkez vadiden dikkatle uzak duruyorlardı.

Aşina boyu, vadinin etrafını sararak, Urartu'nun pençesi altında sıkışıp kalmış sivillere merhamet elini uzatıp yiyecek ulaştırmaya çalıştı. Ancak savaş ağası Urartu, çaresizlik ve hilekârlıkla hareket ederek vadinin önünü kesti; koruduğunu iddia ettiği halkı bizzat açlığa mahkûm etti. Zalimce bir tutum sergileyen Urartu, kendi vatandaşlarını aç bırakırken, kurnaz bir anlatı inşa ederek Aşina boyunu asla gerçekleştirmedikleri bir soykırımın mimarları olarak gösteriyordu.

Propaganda makinesi tüm gücüyle çalışıyor, gerçeği çarpıtarak Tarkan ve halkına karşı bir silaha dönüştürüyor. Dünyaya, Aşina boyunun sivilleri kuşattığı, açlığa ve acıya mahkûm ettiği yalanları sunuluyor. Urartu'nun kurnazlığı ustalıkla işlenmiş; kendi işlediği zulmü, bozulmuş bir aynada Aşina'nın üzerine yansıtarak anlatıyor, kendi günahlarını Tarkan'ın halkına mal ediyordu.

The Warlords (投名狀 / 投名状)
2007 - Soundtrack (OST)
[0:00 – 0:41 min]

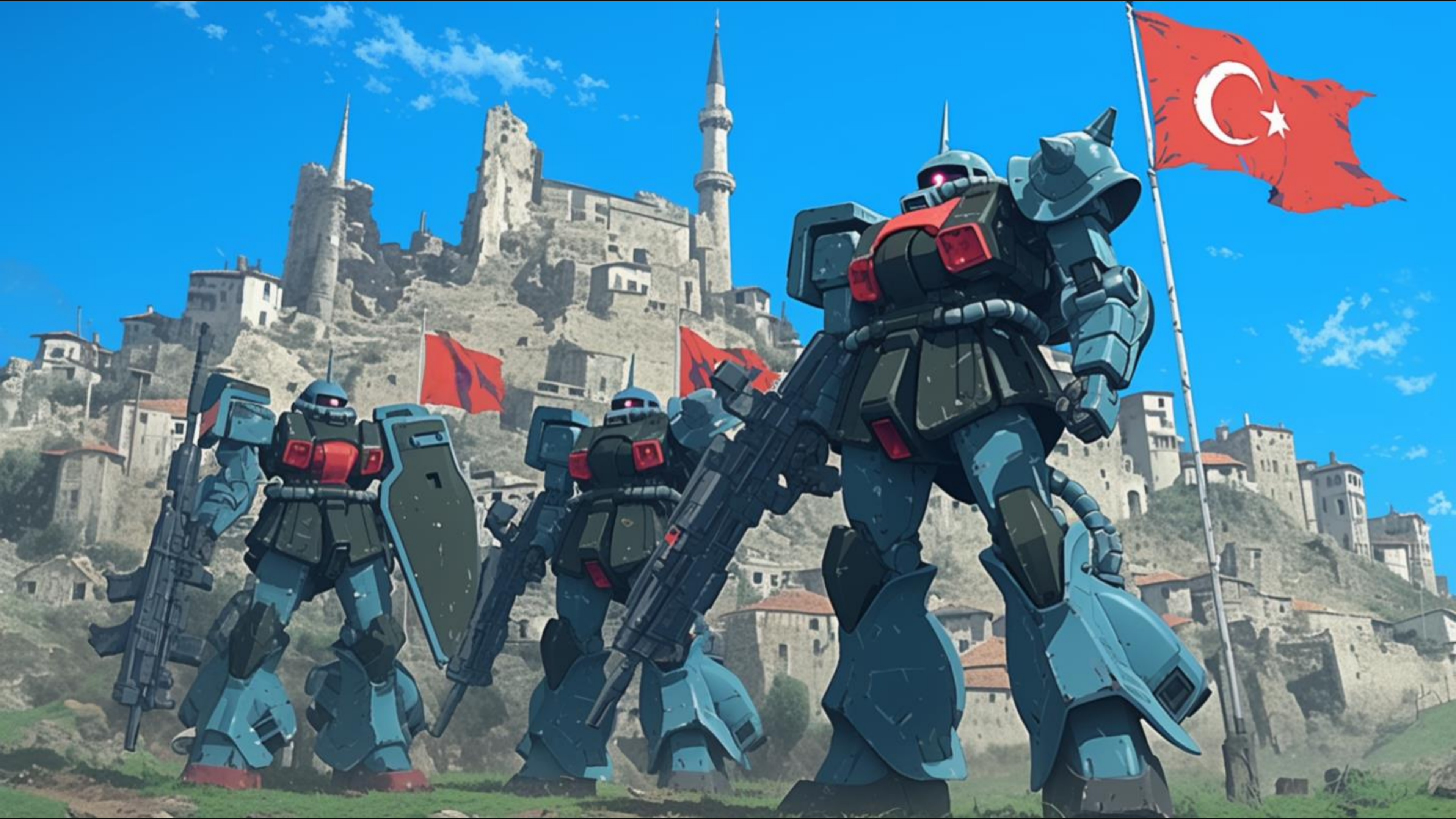

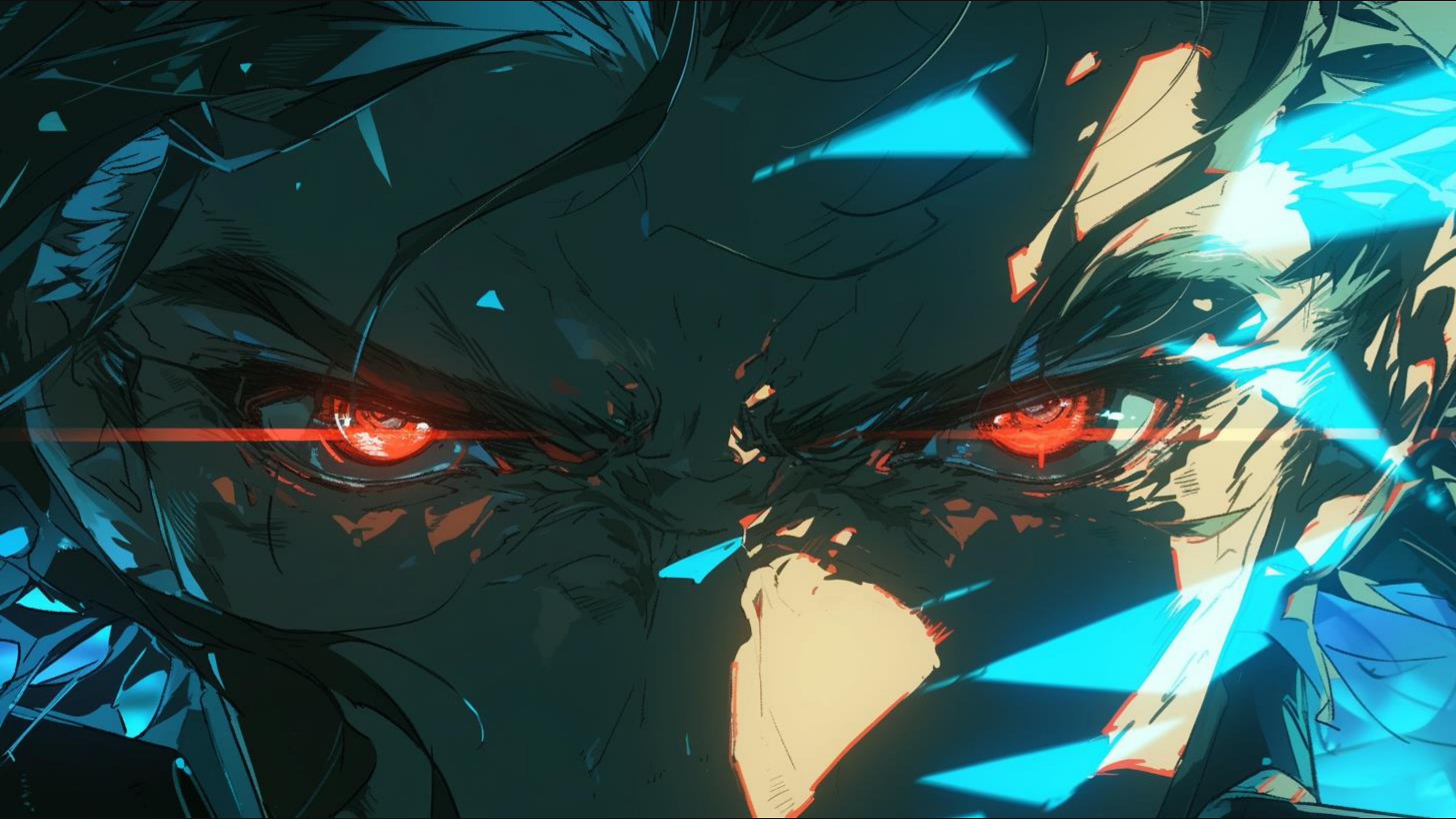

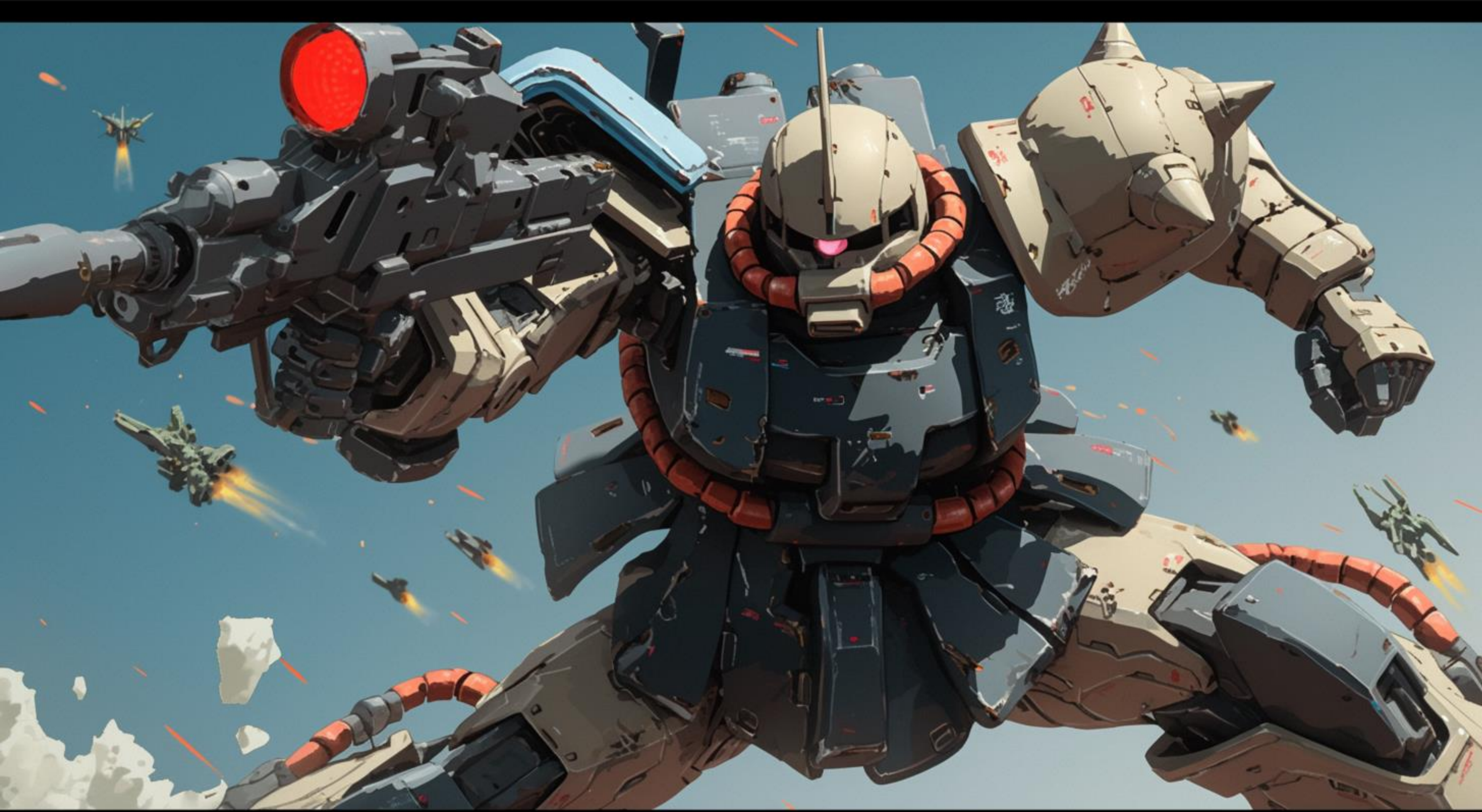

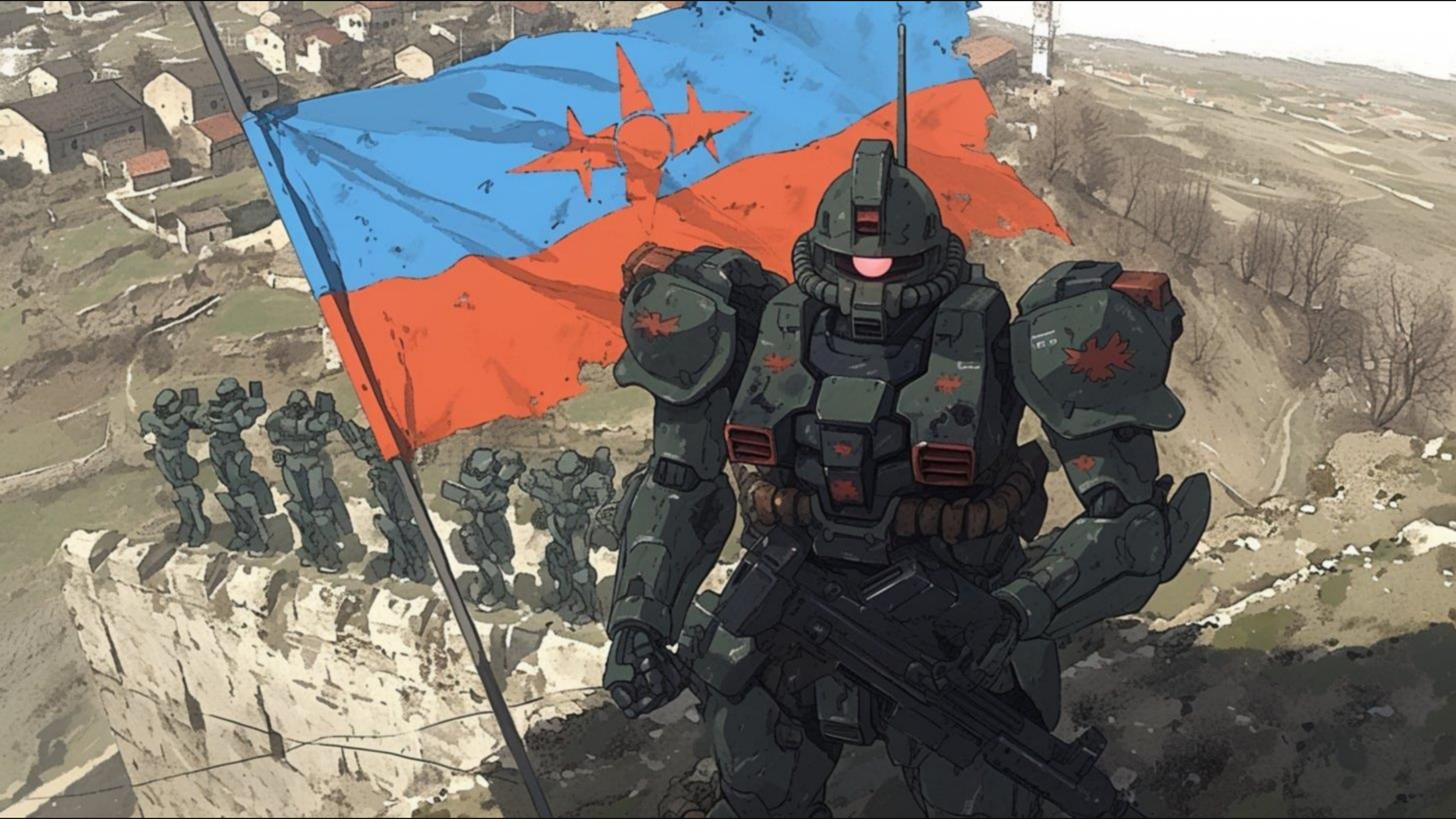

Tarkan, bu ahlaki bataklıkla karşı karşıya kaldığında, zor bir karar verir. Çocukları, yani geleceği kurtarmak için Aşina boyunun harekete geçmesi gerektiğini anlar. Aşina, ani ve keskin bir saldırı planlar; yıldırım hızıyla yürütülen bir savaşla vadiyi tam kalbinden vururlar. Aşina ordusu, izleyenler için adeta bir bulanıklıktır; blokajı süpüren bir fırtına gibi hızla ilerlerler, en az zararla savaşı sonlandırma amacı güderler. Aşina askerleri, Urartu'nun savunmasını hızla çökerterek, her adımlarını yaşamı koruma düşüncesiyle atarlar, düşmanın bile canını koruyacak şekilde incelikle savaşırlar.

Yıldırım harekâtının sonunda, merkez vadi geri alınmış, Urartu'nun kuvvetleri bozguna uğratılmıştı. Kendi evlerinde esir tutulan siviller artık özgürdü; zincirleri, Urartu'nun savaş yumruğu olarak gösterdiği ellerle kırılmıştı. Aşina boyunun zaferi, savaş ganimetleriyle değil, korunan hayatlar ve geri kazandırılan onurla anılıyordu.

Aşina'nın himayesi altına giren Karabağ Hanlığı, yeniden nefes almaya başlar; halkı, özgürlüğün ve adaletin ışığında yıkılanları tekrar inşa etmeye hazırdır. Tarkan'ın merhamet ve zekâ dolu stratejisi, propagandanın yalanlarını bozguna uğratır ve Aşina boyunun gerçek niyetini açığa çıkarır. Kuşatma ve ardından gelen kurtuluş, Tarkan'ın liderliğinin parlak bir kanıtıdır; savaşın sert rüzgârlarıyla barışın yumuşak nefesini ustalıkla bir araya getiren, hızlı hareket etme zorunluluğu ile masumları koruma arasındaki hassas dengeyi titizlikle gözeten bir ustalık dansıdır bu.

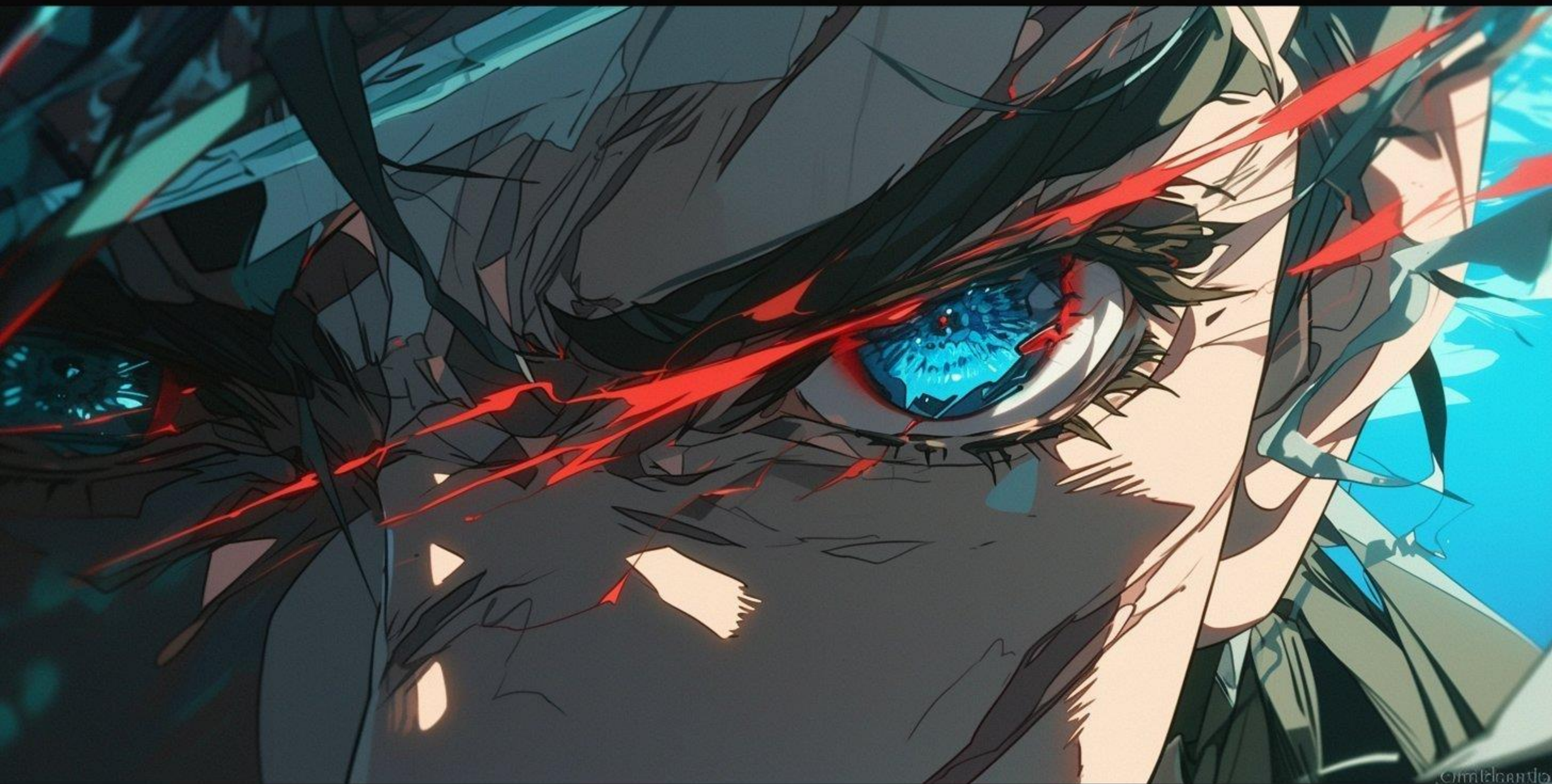

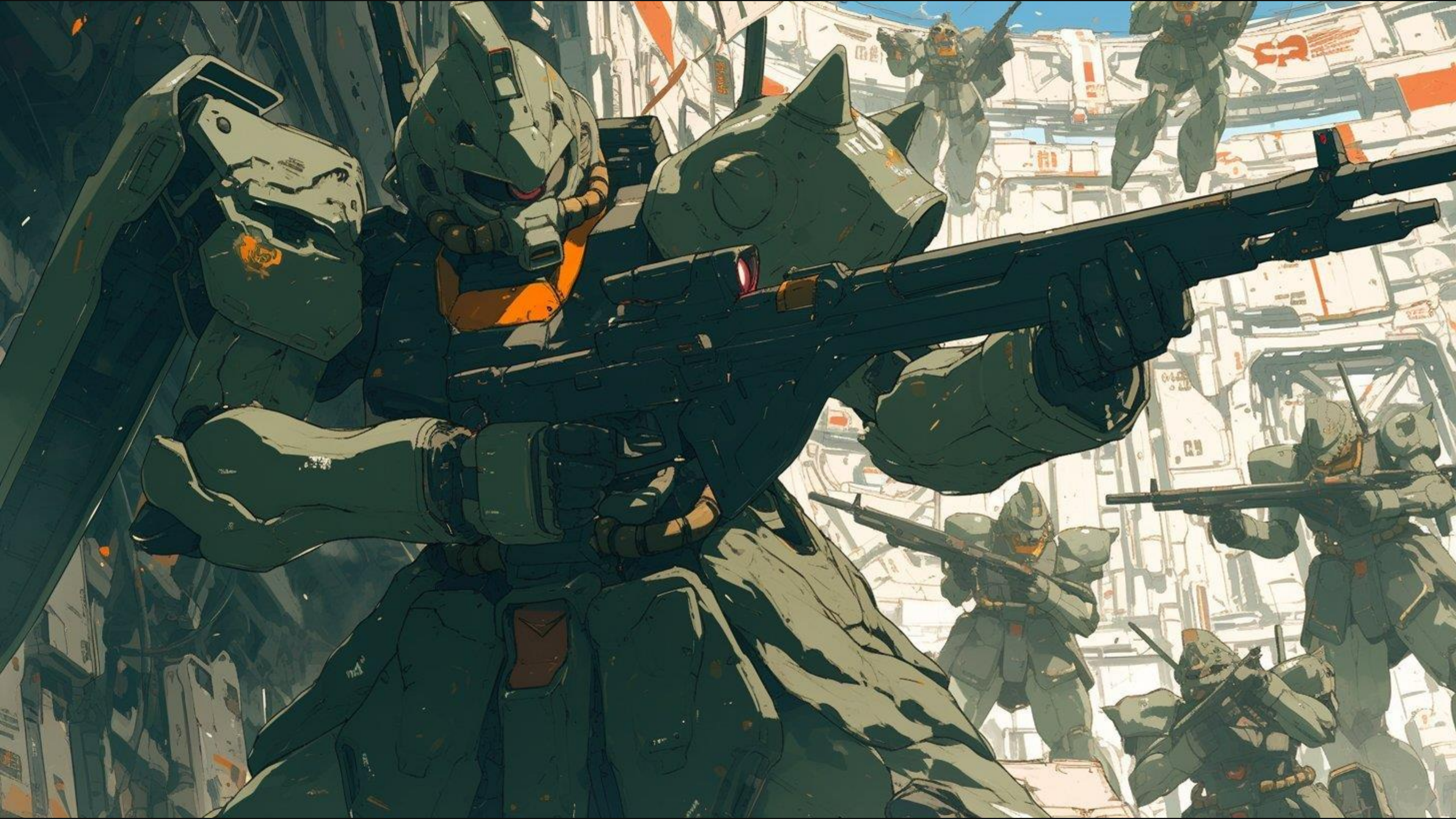

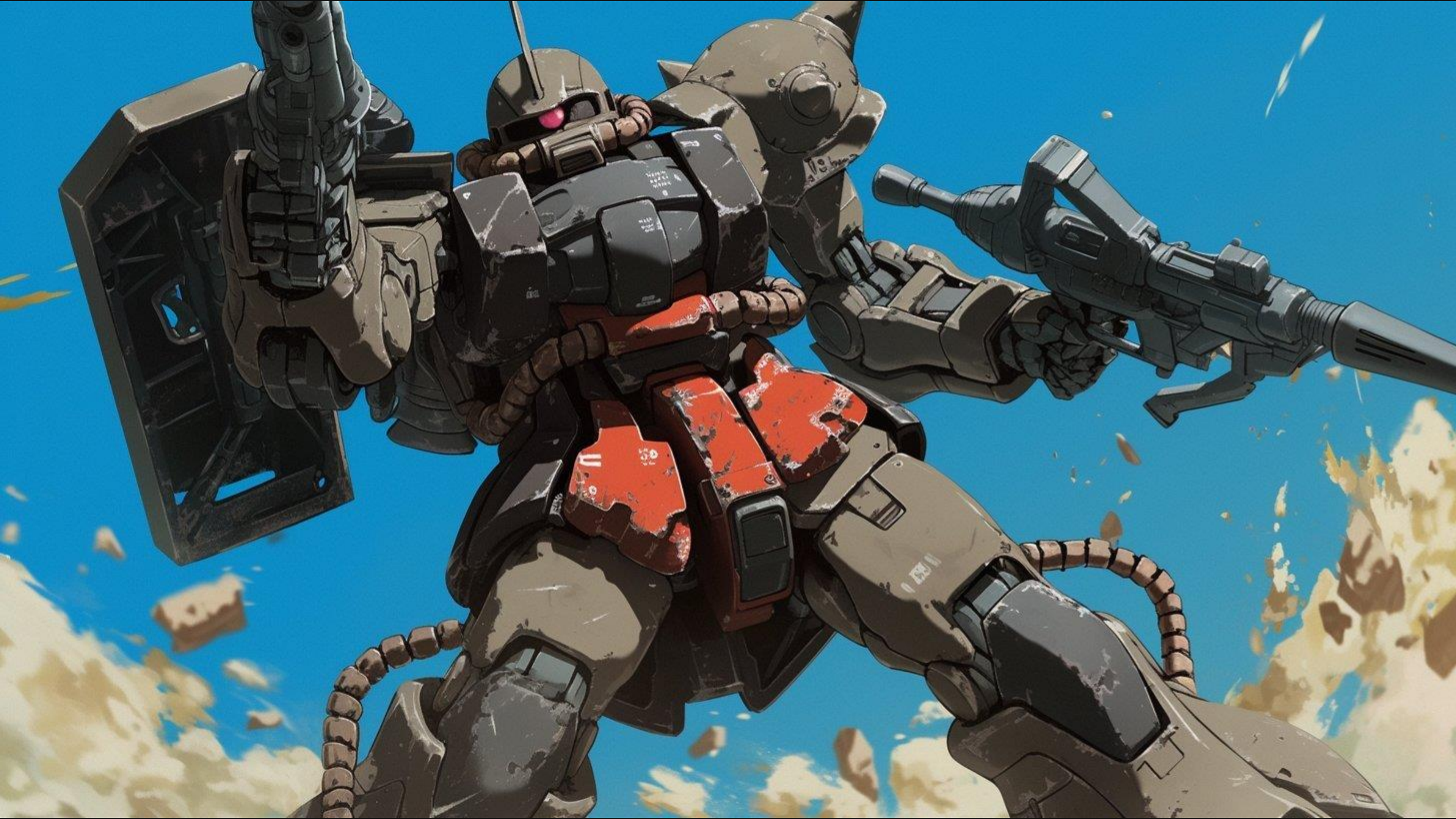

The Warlords (投名狀 / 投名状)
2007 - Soundtrack (OST)
[1:18 – 2:55 min]

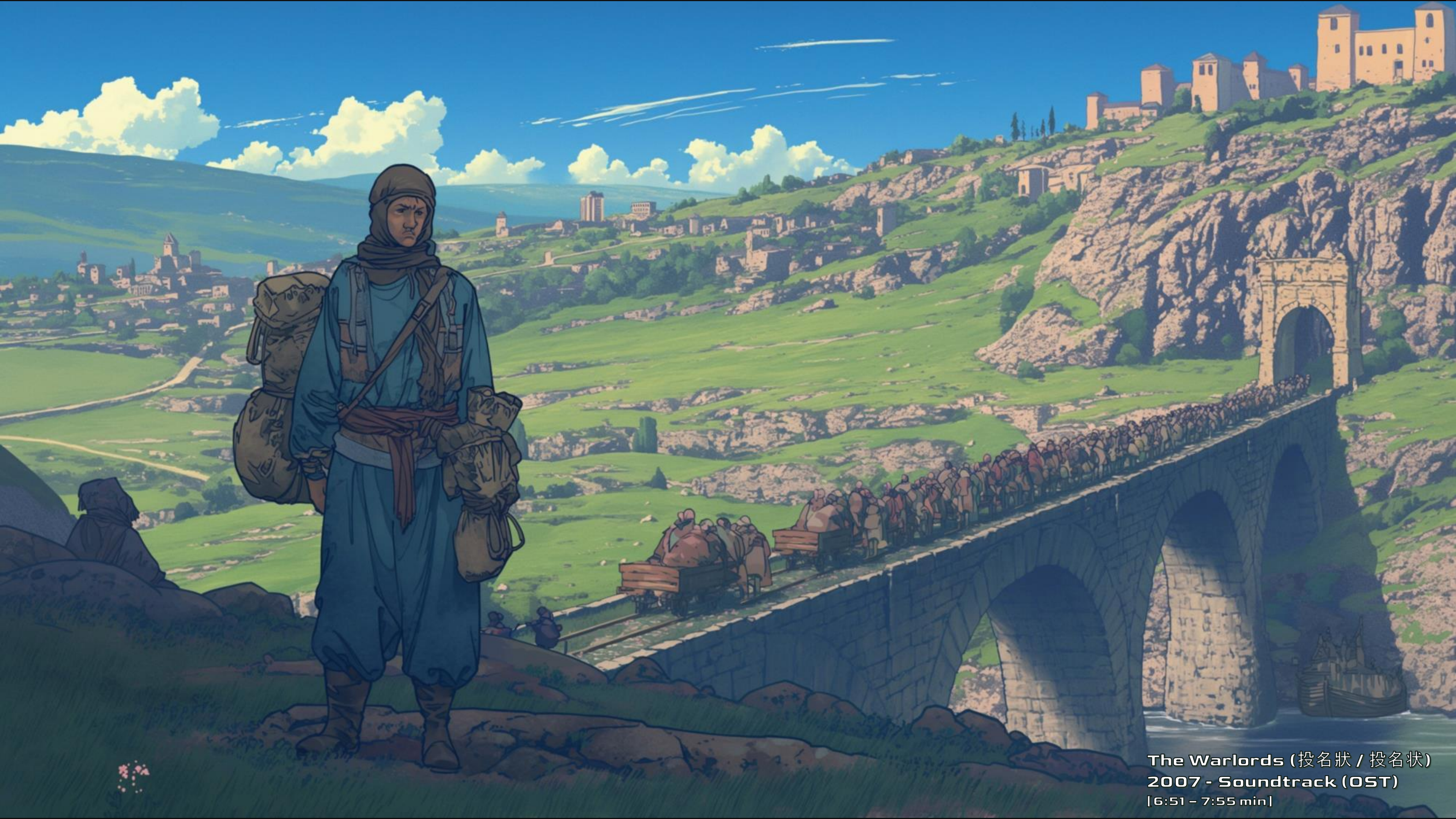

The Warlords (投名狀 / 投名状)
2007 - Soundtrack (OST)
[6:51 – 7:55 min]

PERDE 5:

Vinland'ın Büyük Oyunu - Kozak Atamanlığı'nın Direnişi

Yeni bir çağın şafağı yaklaşırken, Kozak Atamanlığı tarihin dönüm noktasında durmaktadır. Bir zamanlar Kiev Rus'un ayrılmaz bir parçası olan Atamanlık, şimdi kendi bağımsızlığını ilan etmekte ve kendine özgü bir kimlik ve dil ile öne çıkmaktadır. Ancak bu cüretkâr ilan, gerçek bir bağımsızlık arzusundan doğmamıştır; aksine Batı'nın savaş ağalarının, Büyük Vinland Savaş Ağası'na bağlı uydu devletler tarafından yönetilen bir hamlesidir. Bu güçler, Atamanlık'ın kültürel temizliğini destekleyerek Kiev Rus'un izlerini silmekte ve sınır boylarındaki toplumun temel dokusunu tehdit etmektedir.

Sınır boyunca gerilim elle tutulur hale gelmiştir; kendilerini Kiev Rus'u ile özdeşleştirenler, Atamanlık'ın saldırgan politikaları altında miraslarının ellerinden kayıp gittiğini hissetmektedir. Bu, sessiz bir savaştır; silahlarla değil, kelimelerle ve kanunlarla yürütülen bir mücadele, tarihin yeniden yazılmasını ve kimliğin yeniden tanımlanmasını hedeflemektedir.

Bu sessiz savaşın ortasında, vahşi bir eylem kırılgan barışı paramparça eder. Faşist bir ideoloji ve Kiev Rus'a duyulan nefretle dolup taşan bir güruh, Atamanlık'ın kültürel saldırısına direnenlerin sığınağı olan bir ibadet evine saldırır. Kalabalık, binayı ateşe verir ve içeride mahsur kalan masum sivilleri alevler içinde bırakır. Ateş, sadece yapıyı değil, duvarları içinde sığınanların hayatlarını da kül eder. Bu trajedi, Atamanlık'tan acımasız bir mesaj olarak yankılanır: Yeni düzene karşı direnişe asla müsamaha gösterilmeyecektir.

Kiev Rus, Batılı savaş ağalarının kurduğu tuzağın farkına vararak doğrudan bir çatışmadan kaçınmaya çalışır. Aceleci bir müdahalenin Vinland'ın planlarına hizmet edeceğini, kendi konumlarını zayıflatıp nihayetinde çöküşlerine yol açabileceğini bilirler. Bunun yerine, askeri yeteneklerini güçlendirmeye ve stratejik ittifaklar kurmaya odaklanırlar. Bu müttefikler arasında adalet ve medeniyetin yeniden inşası vizyonunu paylaşan Tarkan ve Aşina boyu da vardır. Birlikte sınırlarını güvence altına alarak, Batılı savaş ağalarının ve Büyük Vinland Savaş Ağası'nın entrikalarına karşı birleşik bir cephe oluştururlar.

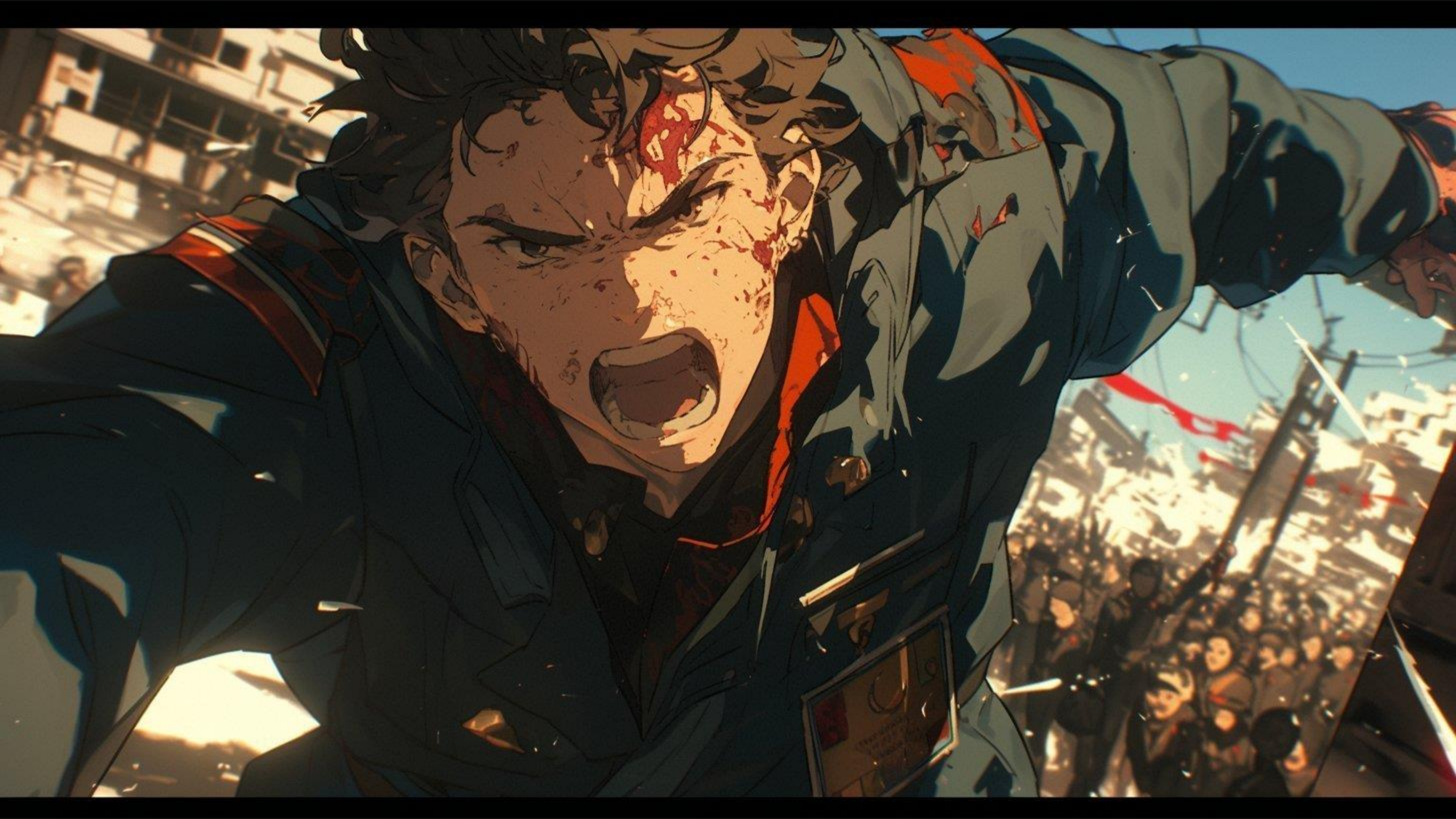
Tüm risklere rağmen, Kiev Rus, sivillere zarar vermeden faşist liderliği devirmeyi hedefleyen hesaplanmış bir harekât başlatır. İlerleyişleri temkinlidir; her adımın onları Vinland'ın tuzağına biraz daha yaklaştırdığının farkındadırlar, ancak düzeni yeniden sağlama kararlılığıyla ilerlemeye devam ederler.

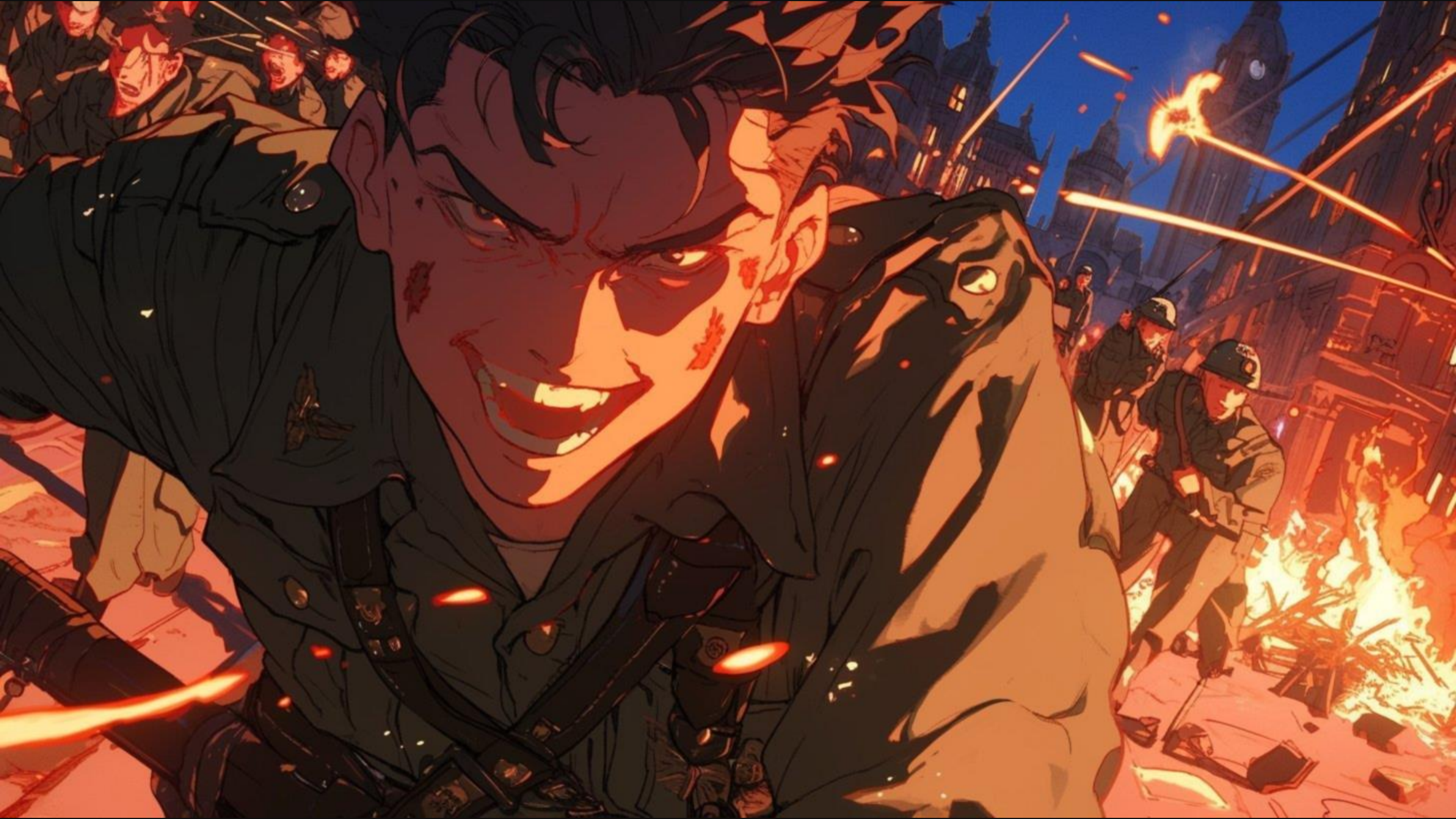
Atamanlık'ın bu işgale verdiği yanıt, çaresiz ve trajik bir hamledir. Siviller silahlandırılır ve Kiev Rus'a karşı direnişleri yüceltilen propagandalarla zihinleri doldurulur. Tarkan, gelişen felaketi izleyerek bu eylemlerin vahim sonuçları konusunda uyarıda bulunur. Atamanlık, sivilleri silahlandırarak onları fiilen savaşçıya dönüştürmüş ve bu şekilde Kiev Rus ordusu için meşru hedef haline getirmiştir; bu da sivillerin artık koruma statülerini yitirdiği anlamına gelmektedir.

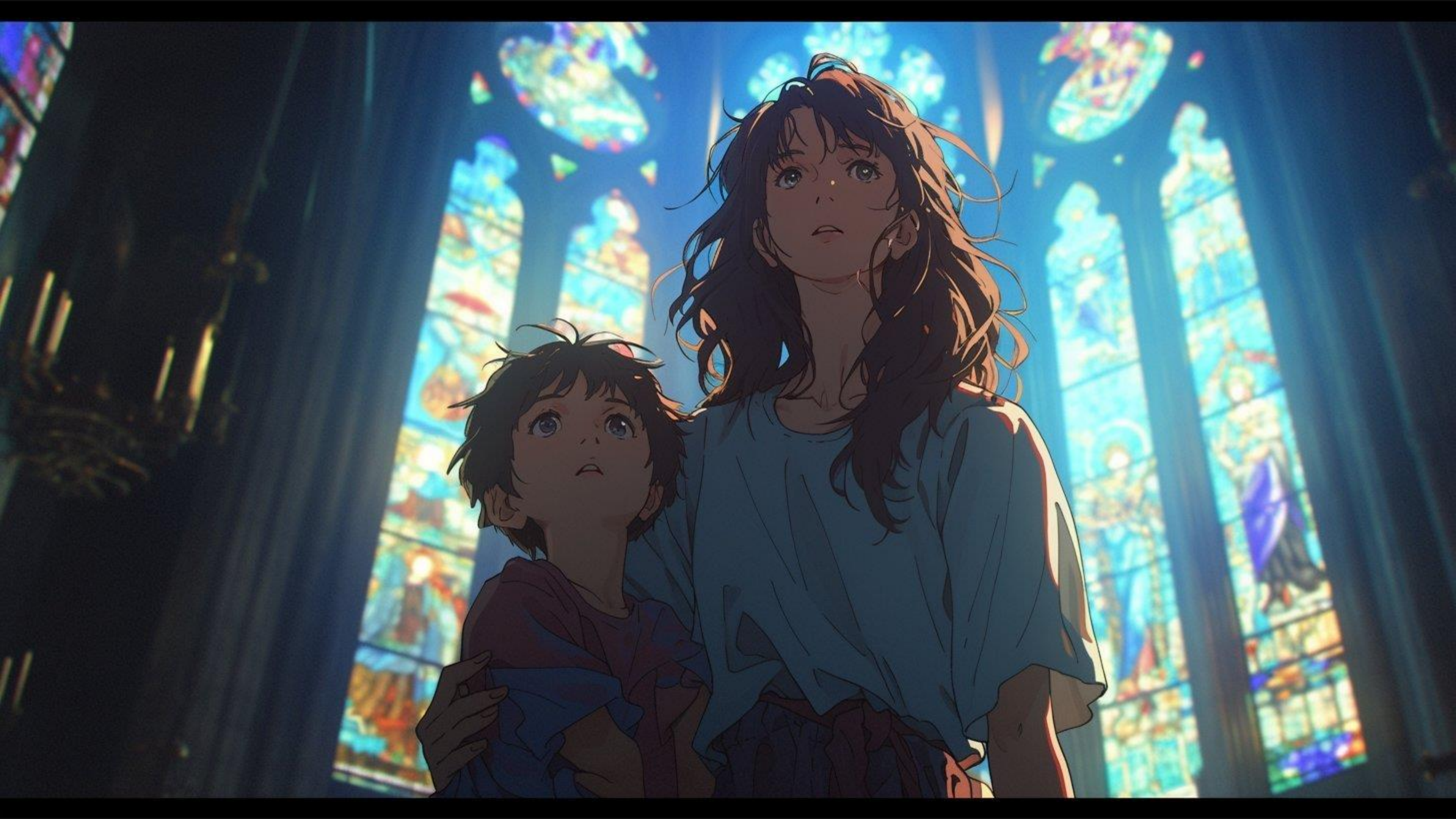

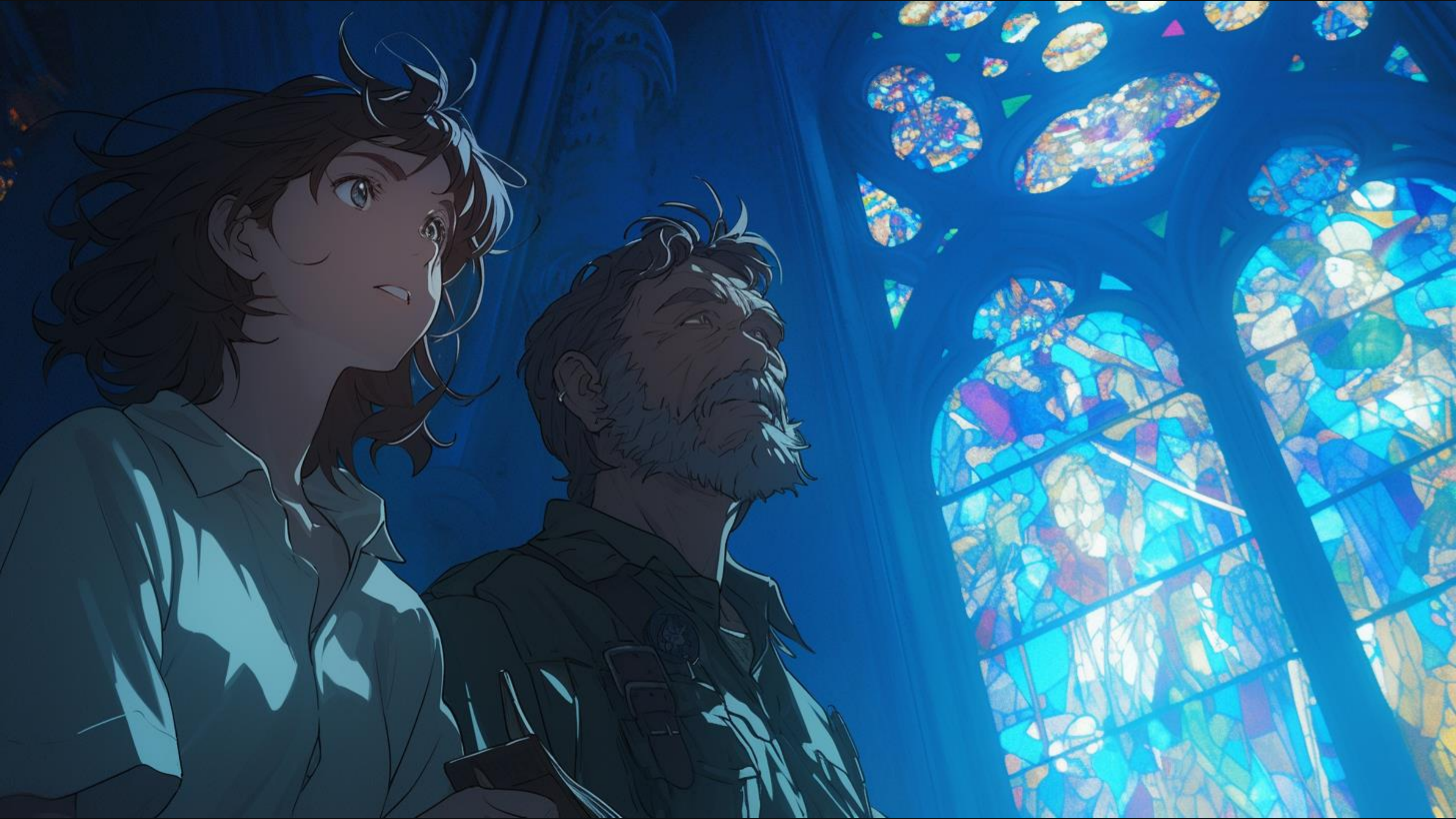

Piotr Illitch Tchaikovsky - Hymn of the Cherubim
The USSR Ministry Of Culture Chamber Choir
Sacred Treasures - Choral Masterworks From Russia
Hearts Of Space - 1998

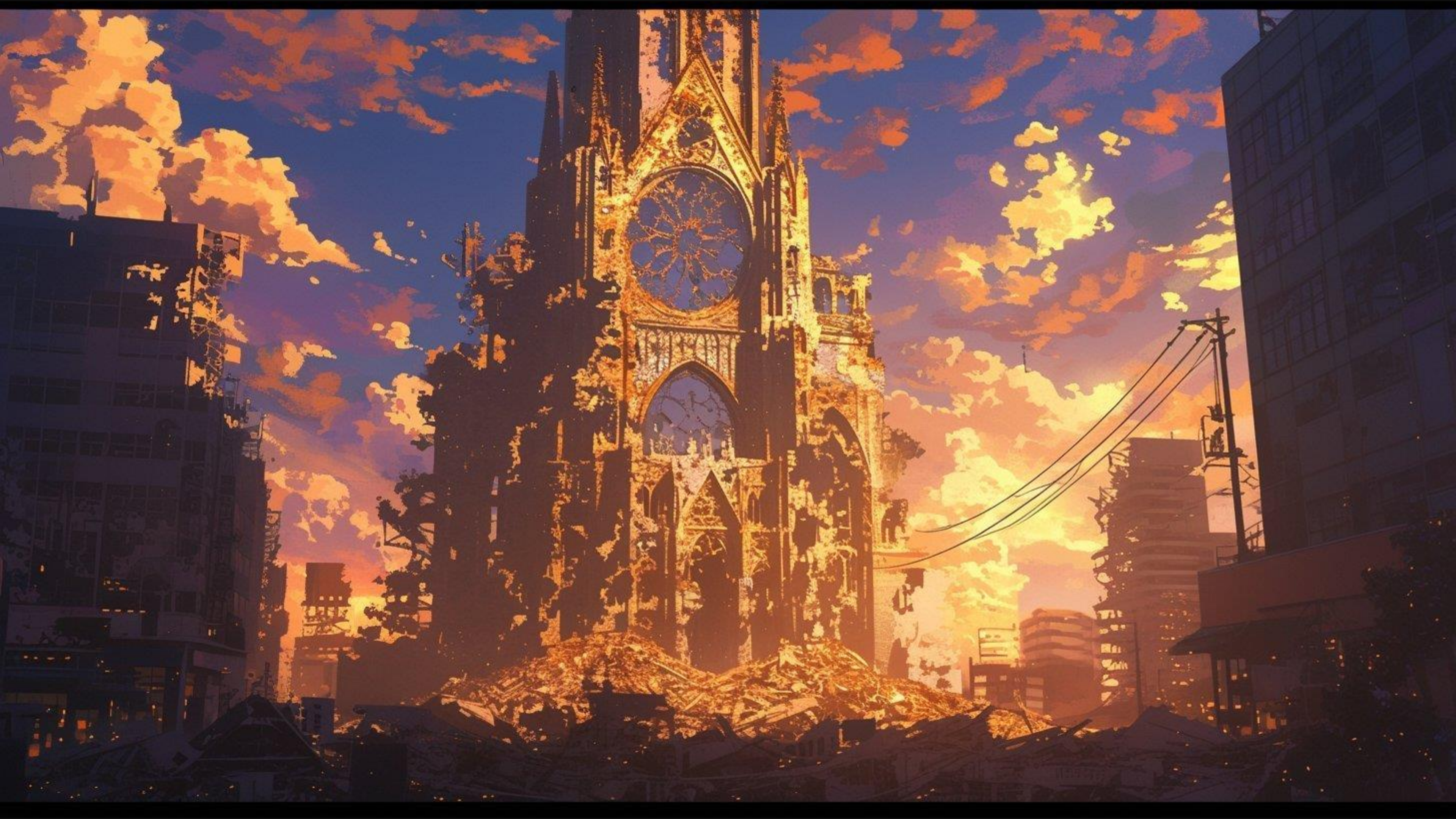

Red Army Choir - The Sacred War

S
10

Kiev Rus, karmaşanın ortasında düzeni temsil eden bir güç olarak, Kozak Atamanlığı topraklarına ilerlediklerinde silahlı bir direnişle değil, silahsız sivillerin sarsılmaz cesaretiyle karşılaşır. Bu kadın ve erkekler, vatanlarını koruma kararlılığıyla dimdik dururken, farkında olmadan Vinland'ın propaganda makinesinin birer piyonu haline gelirler. Büyük Vinland Savaş Ağası ve Batılı savaş ağaları, bu sivillerin cesaretini överek, onların Kiev Rus'a karşı kahramanca direnişini yücelten hikayeler yayar. Ancak gerçekte, bu sivillerin tehlikeli bir şekilde aktif savaşçıya dönüşme sürecini gizlerler.

Kozak Atamanlığı, batılı müttefiklerinin askeri desteğiyle güçlenmiş olarak, Kiev Rus ile açık bir savaşa girişir. Ancak Kiev Rus, sivillere zarar vermekten sakınan dikkatli ve özenli bir strateji izler. Bu savaş, tam anlamıyla bir yıkım değil; faşist Atamanlık rejimini parçalayarak, masumların hayatını koruma hedefiyle yürütülen titiz bir seferdir.

Kiev Rus, Atamanlık'ın sivilleri insan kalkanı olarak kullanmasına dair uyarılar yaparken, savaş alanına doğru hızla yaklaşan felaketten Kozak halkının çocuklarını kurtarmak için insani bir harekâta girişir. Bu merhamet dolu adım, Rus'un geleceği koruma kararlılığını gözler önüne serer; savaş hazırlıkları hız kazanırken bile, masumların yaşamını güvence altına almak, onların öncelikli gayesi olmaya devam eder.

Çocuklar güvenli bir şekilde tehlikeden uzaklaştırıldıktan sonra, Kiev Rus harekâtlarını hızla genişletir. Artık en savunmasız olanlar savaşın dışına çıkarıldığından, çatışma tam ölçekli bir savaşa dönüşür. Atamanlık kuvvetleri, artık tam anlamıyla savaşçı olarak tanımlanır ve Kiev Rus'un disiplinli gücüyle karşı karşıya kalır. Savaş ağalarının propagandası hâlâ yankılanmakta, direnişi yüceltip Rus'u şeytanlaştırmaktadır; ancak bu anlatı artık gün gibi aşikâr, ardındaki maksatlar herkesin görebileceği kadar net hale gelmiştir.

Küçük savaş ağaları, çatışmanın uzamasını arzulayarak, Büyük Vinland Savaş Ağası'nın desteğiyle Atamanlık'a silah ve erzak tedarik ederler. Bu silah akışı, Atamanlık'ın savaşını sürdürmesini sağlasa da, onları Vinland'ın iradesine daha da bağlayarak adeta iki ucu keskin bir kılıca dönüşür.

Aşina boyu, Tarkan'ın önderliğinde hassas bir dengeyi korur. Hem Kiev Rus hem de Kozak Atamanlığı ile ittifak içinde olan Aşina, tarafsız kalma arzusuyla iç çatışmanın tehlikeli sularında gezinir. Onların önceliği, kendi sınırlarını ve halkını korumak olup, çatışmanın dünyalarını parçalamakla tehdit eden bu savaşın barışçıl ve diplomatik yollarla çözülmesi için çabalarlar.

Kiev Rus, Aşina'nın desteğiyle, Kozak Atamanlığı ve Vinland'ın gölgeli etkisine karşı kararlılıkla durur. Bu, savaşın karmaşıklığını ve doğru ile yanlış arasındaki sınırların nasıl bulanıklaştığını gösteren bir duruştur; barışın bedeli, savaşın ortasında sıkışıp kalmış canların karşısında tartılır. Vinland'ın Büyük Oyunu devam eder, ancak Kiev Rus ve Aşina, adil ve kalıcı bir düzen arayışında sarsılmaz bir duruş sergiler.

PERDE 6:

Turan İmparatorluğu'nun Yükselişi

Savaşla kavrulan uçsuz bucaksız bozkırda yeni bir şafak doğar, tarihin akışını değiştirecek bir gücün yükselişini müjdeler. Sürekli çatışmaların külleri arasından doğan Turan İmparatorluğu, halkının sarsılmaz iradesinin ve artık Cengiz Han unvanıyla onurlandırılan Tarkan'ın öngörülü liderliğinin bir abidesi olarak dimdik ayaktadır.

Gök kubbenin altında, bozkırın her köşesinden gelen kabile liderleri, savaşçılar ve bilge kişilerden oluşan büyük Kurultay toplanır. Yüzlerinde geçmiş savaşların izleri, gözlerinde ise birleşik bir geleceğin umudu parlamaktadır. Bu kadim buluşma, imparatorluğun ruhu ve kalbi niteliğindedir; burada, yeni bir çağın sayfaları yazılmaya başlanacaktır.

Bir zamanlar Tarkan olarak bilinen Cengiz Han, Kurultay'ın önünde yükselir. Savaşın sınavlarıyla pişmiş sesi, kaderin ağırlığını taşımaktadır. Birlikten bahseder; sadece bir çıkar ittifakı değil, farklı kabilelerin tek ve yenilmez bir güç hâline gelmesi gerektiğinden söz eder. Onun adalet ve düzen sancağı altında, kabileler arasındaki farklılıklar birleşir, bu çeşitlilik, imparatorluğun gücünü pekiştiren bir dokuma haline gelir.

Savaşın alevlerinde şekillenen anayasa, imparatorluğun değerlerinin bir simgesi olur. Zorunluluktan ve umuttan doğan bu belge, Turan İmparatorluğu'nu geleceğe taşıyacak ilkeleri belirler. Herkese adalet vaat eder, bireylerin haklarını güvence altına alırken, her yurttaşın imparatorluğa karşı ortak sorumluluklarını vurgular.

Kurultay, anayasayı onaylarken, topluluğa bir ciddiyet hâkim olur. Bu yalnızca bir formalite değildir; bölünmüş bir dünyada bir umut ışığı olmayı amaçlayan bir uygarlığın temelidir. Anayasa, yalnızca yazılı bir belge değildir; Cengiz Han ile halkı arasında kutsal bir ant, bir güven sözleşmesidir.

İmparatorluğun yükselişi, kılıçların kınına yerleştirilmesinin sesiyle, bozkırın kalp atışlarını yankılayan davulların ritmiyle ve birliğin korosu hâline gelen seslerin uğultusuyla taçlanır. Bir zamanlar dağınık olan kabileler, artık tek bir halk, tek bir imparatorluk olarak dimdik ayaktadır ve gelecekte karşılarına çıkacak her türlü zorluğa göğüs germeye hazırdır.

Kurultay'ın kutsamasıyla Cengiz Han, büyüme ve refahı teşvik eden politikalar belirler. Bilgelik yetiştirmek için akademiler kurar, ticareti canlandırmak için ticaret yolları açar ve güvenliği sağlamak için kaleler inşa eder. Turan İmparatorluğu, kültürün filizlendiği, bilginin çelik kadar değerli olduğu ve sanatın, savaş mahareti kadar saygı gördüğü bir diyar olacaktır.

EPILOG:

Cengiz Han'ın Sessiz Nöbeti

İmparatorluğun huzurlu alacakaranlığında, bozkırın sonsuzluğunda yalnız bir siluet belirir. Bir zamanlar Tarkan olarak bilinen Cengiz Han, birleştirdiği topraklar boyunca, hover motosikletiyle süzülmektedir. Motorun uğultusu, düşüncelerine eşlik eden sadık bir dost gibidir; zihninin koridorlarında dolaşan, bir türlü hatırlayamadığı anıları aramaktadır. Geçtiği manzara hızla ardında bulanıklaşır; imparatorluğun kudreti ve güzelliği bir mozaiğe dönüşür. Yumuşak bir tepenin zirvesinde durur ve Turan İmparatorluğu'nun uçsuz bucaksız toprakları gözlerinin önünde serilir. Uzaklarda çocukların kahkahaları rüzgarla taşınarak bozkırda yankılanır; huzurun bir melodisi gibi, tarlaların üzerinden süzülür. Aileler toplanmıştır, bu neşe, Cengiz Han'ın büyük bir mücadeleyle sağladığı barışın bir nişanesidir.

Ancak Cengiz Han için bu huzur, buruk bir senfonidir. Barış dolu bir çağ inşa etmiş, halkı için karmaşalarla dolu bir dünyada güvenli bir sığınak oluşturmuştur. Fakat bu barışın bedeli, sadece onun omuzlarında taşıdığı bir yüktür. Liderlik sorumluluğu, evrensel bir hükümdarın tacı, sürekli bir dikkat ve uyanıklık ister - sönmesine asla izin verilmeyecek bir ateş gibidir.

Halkını izlerken Cengiz Han, onların keyfini sürdüğü bu huzurun, kendi bitmeyen çabasının bir ürünü olduğunu bilmektedir. Çocukların kahkahaları, ailelerin mutluluğu—onlar, onun nöbette kalma sebebidir; koruma görevini diri tutan alevdir.

İmparatorluk onun mirasıdır, ancak bir hükümdarın yolu yalnızlıktır. Aradığı hatıralar, özlemini duyduğu iç huzur—bunlar, daha büyük bir iyilik uğruna feda ettiği şeylerdir. Cengiz Han kaderini kabullenmiştir; imparatorluğun alevinin gelecek nesiller boyunca parlak kalmasını sağlayan sorumluluğun ateşini kucaklamaktadır.

SON

CİLT 3

İlham Kaynağı:

Türk Mitolojisi

Tarihi Olaylar

Ve Gundam Anime

YZ ile oluşturulmuştur:

Open AI, Microsoft, Midjourney